

Št. 12 – 25. december 1969

NOVIM NALOGAM NAPROTI

Čez nekaj dni bomo zamenjali koledar 1969 z novim. Morda ta zamenjava časa ne bi bila toliko pomembna, če ne bi pri tem napravili račun, kako smo živeli in gospodarili v preteklem letu ter kakšni so načrti v nastopajočem letu 1970.

Že pet let si v gospodarstvu prizadevamo uresničiti temeljna načela gospodarske reforme iz leta 1965. Znani materialni podatki potrjujejo, da smo dosegli določen premik k večji racionalnosti in produktivnosti ter večji gospodarnosti in mednarodni menjavi. Po taki splošni oceni lahko trdimo, da je gospodarstvo aktiviralo večino zlasti svojih materialnih rezerv, navzlic temu pa je današnji materialni položaj odvisen od tekočih ukrepov družbeno-gospodarske politike, od kreditno denarnih ukrepov, politike družbenih dajatev, kakor tudi od zunanjetrgovinskih in deviznih reform. Še vedno niso rešena nekaatera pomembna sistemska vprašanja, ki so odločilna za uspešen in skladen razvoj celotnega gospodarstva. Zmanjšanje donosnosti gospodarstva, kakor tudi splošno pomanjkanje denarnih sredstev v podjetjih, sta povzročila v zadnjih letih velike težave glede obratnih sredstev. Le-ta ne bi bila potrebna samo za normalno tekoče poslovanje, ampak tudi za nekatere tržne ukrepe. Vse prepočasi se rešujejo skoraj na vseh nivojih določeni ukrepi ali dogovori za racionalnejšo delitev dohodka. Taka obstoječa razmerja že povzročajo in zaostrujejo prenekatera socialna nasprotja v naši družbi razen, tega pa delitveno razporeženje dohodka, ki ni pogojeno z rezultati dela, predstavlja glavno sestavino stroškovne inflacije pri nas.

Neenaki odnosi v primarni delitvi ostvarjajo celo vrsto resnih gospodarskih in političnih problemov. Mnoge gospodarske organizacije, med njimi železarne, katere imajo še predpisane cene, nimajo vseh pogojev, da delovni ljudje ustvarjajo princip delitve po delu, medtem ko v drugih organizacijah lahko vrše delitev dohodka, ki pa ni vedno rezultat njihovega dela. Rast reprodukcijske sposobnosti ne bomo ostvarili samo z zmanjšanjem obremenitev v gospodarstvu, ampak tudi z nujnimi spremembami v osnovni delitvi dohodka, predvsem pa z odločnejšim opuščanjem pretiranega administrativnega načina reševanja problemov.

V takih splošnih gospodarskih pogojih je potekalo delo in življenje v našem kolektivu. Že sama prva obravnava gospodarskega načrta je potrdila, da v tako zaostrenih pogojih gospodarjenja ne moremo pričakovati ugodnih rezultatov, če tudi sami ne bomo izvedli izredne ukrepe. Vse te ukrepe smo postavili in osvojili v sanacijskem programu podjetja. Ta je predstavljal akcijski program za vse naše skupne odločitve in predstavljal temelje poslovne politike v letu 1969. Da bi čim lepše in uspešneje uresničili zastavljene cilje smo poleg materialnih obveznosti morali pristopiti k splošni reorganizaciji v podjetju, tako v sami organizaciji dela, kakor tudi v socialni organizaciji. Izpopolniti smo morali način nagrajevanja vseh sodelujočih, tako da se naši osebni dohodki oblikujejo neposredno v odvisnosti od doseženih rezultatov dela.

Na koncu poslovnega leta naši materialni podatki kot objektivno merilo potrjujejo učinkovitost našega prizadevanja. Navzile težavam, ki so spremljale naš kolektiv bodisi zaradi pomanjkanja električne energije, zaradi visoke stopnje zastarelosti naših naprav za delo, uvajanja novega proizvodnega obrata in zaostrenih kvalitnih pogojev v dobavah lahko trdimo, da uspešno zaključujemo v teh danih pogojih poslovno leto 1969.

Le nekaj najbolj splošnih podatkov potrjuje te ugotovitve.

— Fizični obseg proizvodnje v odnosu na plan smo

dosegli	101.2 %
...	102.0 %

Pričakovani finančni rezultat bo pozitiven, dokončna višina pa bo znana po zaključku meseca decembra.

- Dosežena produktivnost na zaposlenega	103.6 %
---	---------

– Poprečni OD na zaposlenega v odnosu na povprečne OD
v letu 1968 119.6 %

Kot je znano, smo poslovno leto 1968 zaključili z izgubo pri relativno nizkih osebnih dohodkih. Naša poslovna odločitev za leto 1969, da odpravimo izgubo in izboljšamo materialni položaj delovnega kolektiva, nam je v celoti uspela. Žal pa se vsa prizadevanja

**Vsem sodelavcem želijo
mnogo uspehov in osebne sreče
v 1970. letu**

- Delavski svet in UO
- Uprava podjetja
- Društveno-politične organizacije
- Uredništvo »Štorskega železarja«

pri izboljšanju osebnega standarda prehitro razvrednotijo z zvišanjem življenjskih stroškov. Navzlic ugodnim razmeram na domačem tržišču smo letos ponovno pričeli iskati različne možnosti povečanja prodaje naših izdelkov na tujem tržišču in smo pri tem tudi lepo uspeli. Razumljivo, da izvoz v višini približno 1.500 \$ ne predstavlja vseh naših možnosti, vendar okoliščina, da smo ves izvoz usmerili na zahtevno zapadno evropsko tržišče, potrjuje kvaliteto našega dela in lahko na tej osnovi računamo na povečan obseg v prihodnjem letu.

V izpopolnjeni sistema delitve dohodka nudi nov pravilnik vsekakor lepo možnost, da dosledno uveljavimo načela sodobnega nagrajevanja. Čeprav so prvi obračuni potekali vsaj v nekaterih obratih zelo burno, lahko ugotavljamo, da pri normalnih pogojih poslovanja osvojen način delitve docela ustreza. V kolektivni je potrebna določena strpnost, da nastale probleme sporazumno odklonimo, smo pa zato lahko veliko bolj nestrpni, ko ugotavljamo, da se nekateri sistemski ukrepi rešujejo zelo počasi, kar povzroča precejšnje težave pri uveljavljanju takšnega načina nagrajevanja.

V preteklem letu smo po skrbnih pripravah zelo uspešno izvedli referendum, na katerem smo potrdili našo gospodarsko skupnost — združene slovenske železarnice —. S to odločitvijo smo dokazali našo zrelost v ocenjevanju naše bodoče usmeritve, da v širši bazični skupnosti združimo vse naše proizvode in v umske sposobnosti, ki naj zagotavljajo stabilnejši razvoj železarske industrije na Slovenskem. Zaenkrat še ne moremo govoriti o določenih materialnih rezultatih takšne združitve, mi moramo po konstituiranju organov upravljanja organizirati in pripraviti potrebno strokovno vodstvo, da bomo lahko uresničili postavljene cilje, katere smo sprejeli v skupni pogodbi o združitvi, programu specializacije in v statutu združenega podjetja.

Leto 1969 je bilo torej družbeno in gospodarsko zelo razgibano. Doseženi pozitivni uspehi potrjujejo uspešnost naših skupnih prizadevanj, hkrati pa predstavljajo solidno osnovo za našo poslovno usmeritev v letu 1970.

Kakšne obveznosti in delovne dolžnosti predvidevamo v gospodarskem načrtu za leto 1970?

Čeprav še predlog gospodarskega načrta ni dokončno sprejet, lahko na podlagi razpoložljivih tehničnih zmogljivosti in prodaje na domačem ter tujem tržišču predvidevamo:

– fizični obseg proizvodnje načrtujemo za približno 6 %

– skupni dohodek, to je realizacijo blagovne proizvodnje, prodaje in uslug, načrtujemo večji za 16,6 %.

To pomeni precejšnje usmeritev na kvalitetnejšo in zahtevnejšo blagovno proizvodnjo.

Predvidene naloge moramo opraviti z 2.220 zaposlenimi, kar pomeni nebstveno povečanje števila zaposlenih in pri planirani višji produktivnosti dela t/zaposl. za 7 0/0.

Poslovni stroški se nam sicer zvišujejo zaradi povečanega obsega proizvodnje zaradi nekaterih že znanih in odobrenih cen surovin, repro-materiala ter deloma uslug. V sami strukturi poslovnih stroškov nastopajo torej spremembe v stroških materiala in deloma tudi zaradi povečane amortizacije, ki nastopa vsled aktiviranja novih osnovnih sredstev.

OD načrtujemo višje od povprečno doseženih v letu 1969 in sicer v skladu s povečano proizvodnjo ter produktivnostjo dela ter na podlagi skupnega dogovora v slovenskih železarnah.

Pri takih glavnih postavkah načrta in že sedaj znanih cenah pričakujemo pozitivni finančni rezultat tudi v letu 1970.

Ob zaključku poslovnega leta želim izreči dolžno zahvalo celotnemu delovnemu kolektivu, in strokovnim službam za poštrevno in uspešno delo, ki je bilo opravljeno v resnično težkih pogojih dela, prav tako pa tudi organom upravljanja, ki so z največjo pozornostjo spremljali vse nastale probleme in jih tudi uspešno reševali. V enaki meri gre zahvala vsem družbeno političnim organizacijam – ZK, TO sindikata in mladini, ki so v svojih sprejetih akcijskih programih začrtali jasno stališče in akcijo in s tem veliko pripomogli k uspešnemu zaključku poslovnega leta in sožitju v kolektivu.

V pričakovanju, da bomo postavljene naloge v nastopajočem letu reševali prav tako zavzeto, složno, prizadevno in uspešno, želim vsem sodelavcem v kolektivu kakor tudi njihovim svojem mnogo srečnih, uspeha polnih ter zadovoljnih dni v letu 1970.

gl. direktor T. V o g a

PROIZVODNJA V NOVEMBRU

V novembru znaša proizvodnja 7,2 % letnega plana. Operativni plan je dosežen s 95 %. Glavni vzrok temu je nižja proizvodnja na elektroplavžu in v jeklarni. V enajstih mesecih pa je proizvodnja presežena za 2,1 %. Livarna valjev in kokil, pri litini, ter šamotarna sta svojo letno obveznost že presegli.

Elektroplavž je ostal pod operativnim planom za 10,5 %. Obrat je miroval skupno 63 ur, zaradi redukcije električne energije. Izpadlo je ca. 400 ton proizvodnje. Bilo je tudi več zastojev zaradi kontrole novega jakotnega voda.

Jeklarna ni dosegla operativnega plana za 11,7 %. Tudi tu se kaže posledica redukcije električne energije. Proizvodnja je nižja zaradi manjše količine toplega vložka in plavžnega plina. V enajstih mesecih je jeklarna dosegla 99,2 % letnega plana.

Valjarna je imela nizko postavljen operativni plan, zaradi zahtevnejšega asortimana. Presegla ga je za 16,7 %, ker so valjali tudi ob nedeljah in dosegli pri dimenziji 150×145 mm višjo storilnost. V kumulativni je valjarna dosegla 88,5 % letnega plana. Tudi pri obračunskih tonah zaostaja obrat v enajstih

mesecih za 7,1 % za plansko zadolžitvijo. Glavni vzrok za neizpolnitev količinskega plana je zahtevnejši asortiman.

Livarna I je ostala pri valjih pod operativnim planom, pri litini pa ga je presegla za 23,6 %. Obrat je pri litini do konca novembra že prekoračil celoletno plansko zadolžitev za 16,0 %.

Livarna II je dosegla proizvodnjo z 8,0 %. Operativni plan je presegla za 6,9 %. Takšen uspeh gre na račun večjih ulitkov in povečanje produktivnosti. Ulivanje na konti napravi so prekinili zaradi pomanjkanja naročil. Obrat je v enajstih mesecih dosegel proizvodnjo 83,3 % od plana. Pri strojni litini je dosegla 68,8 % plana, pri nodularni litini 99,9 % planske zadolžitve, pri konti litini pa 65,9 % letnega plana.

Šamotna je mesečno zadolžitev prekoračila za 15,5 % kljub pomanjkanju eksternih naročil. Kapaciteta je bila izkoriščena s 82,0 %. Tudi v novembru je toplo vreme ugodno vplivalo na potek proizvodnje. Tudi šamotarna je že v enajstih mesecih dosegla in presegla celoletno plansko zadolžitev.

USTAVNI AMANDMA

V zvezi s predstojajočo nalogo, ki čaka naš kolektiv, to je, da prilagodimo naše interne akte ustavnemu amandmanu XV. podajamo izveček iz referata dipl. ing. Janeza Barboriča, predsednika občinskega odbora sindikata industrije in rudarstva, ki ga je imel na zadnjem občnem zboru, in ki govori o teh nalogah.

Do uveljavitve amandmajev s spremembo ustave je ustava določala kot organe upravljanja v delovni organizaciji delavski svet, upravni odbor in direktorja oziroma druge ustrezne organe upravljanja. Ustava je dopuščala tudi možnost, da se s statutom ustanovijo tudi posebni nadzorni, strokovni in drugi ustrezni organi upravljanja v delovni organizaciji. Nadalje je ustava določala način volitev upravnega odbora, čas, za katerega se volijo člani delavskega sveta in upravnega odbora, predvidene vnovične izvolitve v te organe in načelo, da se vsako leto zamenja polovico članov delavskega sveta. Ustava je tudi regulirala imenovanje direktorja, čas, za katerega se imenuje in način razrešitve. Navedene določbe so na doseženi stopnji razvoja samoupravnih odnosov v delovnih organizacijah zavirale nadaljnji razvoj samoupravljanja. Na tej ugotovitvi je bilo tudi utemeljeno stališče, da ni več primerno v taki obliki določati v ustavi organov upravljanja v delovni organizaciji in da bi bilo potrebno ustavna določila omejiti le na temeljna načela, ki bi omogočala

la, da delovne organizacije v svojem statutu in drugih splošnih aktih same določajo svoje organe upravljanja. Ob tem stališču je bil letos sprejet XV. amandma, ki pa se ves ta čas ne glede na spremembe v praksi niso spremenili. V tem je tudi eden izmed razlogov, da se tudi delovne enote oziroma njihovi organi upravljanja niso mogli razviti kot samoupravne organizacije delovnih ljudi, ker so vse nove pristojnosti samoupravljanja zaradi ozkega ustavnega določila v zakonih poverjale v odločanje le delavskemu svetu oziroma glede na naravo dejavnosti delovne organizacije drugemu ustreznemu organu upravljanja, določene izvršilne funkcije pa njemu odgovornim kolegijskim in individualnim organom, ki jih voli delavski svet.

Delovni ljudje v delovni organizaciji določajo organe upravljanja delovne organizacije in organizacij združenega dela v njenem sestavu, njihovo delovno področje in čas, za katerega se volijo ter pogoje in način za njihovo izvolitev oz. razrešitev. Z zakonom je lahko določen poseben postopek in način za imenovanje in razrešitev individualnega organa delovne organizaci-

je, ki opravlja zadeve posebnega družbenega pomena.

Uveljavitev tega ustavnega amandmaja bistveno razširja samoupravljanje v delovnih organizacijah. Amandma nalaga delovnim organizacijam, da v svojih statutih in drugih splošnih aktih uredijo zlasti naslednja vprašanja: da določijo kolegijske in individualne izvršilne organe, da določijo organe upravljanja v organizacijah združenega dela v delovni organizaciji, da podrobno opredelijo funkcije delavskega sveta oz. glede na naravo dejavnosti delovne organizacije drugega ustreznega organa upravljanja; da opredelijo kolegijskim in individualnim organom njihove izvršilne funkcije, da določijo čas, za katerega se člani teh organov volijo, da določijo postopek za volitve in odpoklic članov delavskega sveta in kolektivnih izvršilnih organov.

Ustava zagotavlja tudi v prihodnje enotnost in s tem obvezuje, da vsaka delovna organizacija oblikuje praviloma delavski svet kot najvišji organ, ki naj odloča o najvažnejših vprašanjih poslovne politike delovne organizacije, sprejema statut in druge splošne akte ter odloča o drugih splošnih vprašanjih. Delovne organizacije bodo morale opredeliti zlasti naslednja vprašanja:

- položaj delavskega sveta v organizacijskih shemah upravljanja delovne organizacije;

- delovno področje tega organa, ter

- kdaj je smotno, da delavski svet opravlja tudi naloge kolektivnega izvršilnega organa.

Vse od uvedbe samoupravljanja v letu 1950 do danes smo bili priča procesu širjenja pristojnosti v ustavi določenim organom upravljanja, ki pa se ves ta čas ne glede na spremembe v praksi niso spremenili. V tem je tudi eden izmed razlogov, da se tudi delovne enote oziroma njihovi organi upravljanja niso mogli razviti kot samoupravne organizacije delovnih ljudi, ker so vse nove pristojnosti samoupravljanja zaradi ozkega ustavnega določila v zakonih poverjale v odločanje le delavskemu svetu oziroma upravnemu odboru delovne organizacije. Preučevanje oblik in vsebine upravljanja dokazujejo, da obstoječa organizacija upravljanja v številnih delovnih organizacijah ni funkcionalna, oziroma da je samoupravljanje zelo posredno.

V nekaterih delovnih organizacijah imajo delavski sveti in upravni odbori različne komisije, ki pa niso imele nikakršnih zakonitih pristojnosti odločanja. Te komisije in odbori so v praksi nekaterih delovnih organizacij postali organi upravljanja s pri-

stojnostjo odločanja v določenih zadevah, vendar s prenosom pristojnosti pa delavski svet oz. upravni odbor ni bil formalno razbremenjen dolžnosti ponovno sklepati oziroma potrjevati sklepov teh organov.

V nasprotju z dosedanjimi določili sedaj ustava omogoča upravno odločati o pristojnosti znotraj organizacijske sheme upravljanja v delovni organizaciji. V tej zvezi ustava izrecno pooblašča delovni kolektiv, da na podlagi kolektivnega in demokratskega samoupravnega dogovora v svojem statutu podrobno določi, na katerem nivoju delovne enote ali podjetja ali kateri organ odloča o posameznih zadevah poslovanja in o drugih vprašanjih, ki nastajajo v medsebojnih odnosih delavcev. V tem smislu oblikovana določila ustave v organih upravljanja v delovnih organizacijah ne ovirajo več nadaljnega razvoja samoupravljanja in predstavlja jo zadosten temelj za samoupravno določanje izvršilnih organov oz. za racionalnejšo delitev samoupravnih nalog. O tem bo treba normativno urediti zlasti naslednja vprašanja:

- položaj kolektivnih izvršilnih organov, kdaj in zakaj je smotno oblikovati na istem nivoju več kolektivnih izvršilnih organov;

- kolektivne izvršilne organe na nivoju delovnih enot v sestavi delovne organizacije, delovno področje teh organov;

- povezanost delovanja delavskega sveta in kolektivnih izvršilnih organov.

Tako zvezna kot republiška ustava v amandmaju za spremembo bistveno spreminjata tudi status direktorja delovne organizacije. Funkcija direktorja delovne organizacije oz. direktorjevo delovno mesto v preteklosti je imelo različno vlogo, ki se je spreminjala in prilagajala našemu družbeno-političnemu razvoju. Amandma, po določilu katerega direktor izpade iz ustave kot posebna kategorija, pomeni ne le pomemben korak k nadaljnjemu razvoju samoupravnih odnosov v delovni organizaciji, temveč tudi postopno odpravo teoretičnih in praktičnih nasprotij, ki jih je povzročal njegov status organa upravljanja delovne organizacije.

Po uveljavitvi omenjenih ustavnih amandmajev ustava določa le obliko in sestav izvršilnih organov, ki so lahko kolektivni in individualni. Razumljivo je, da danes zaradi izredno širokega sklopa pristojnosti, ki jih ima direktor na osnovi zakonskih določil, kot obliko individualnega organa, vidimo najprej direktorja delovne organizacije. Odslej se njegova funkcija individualnega izvršilnega organa ne oblikuje več po volji ustave, temveč po volji samoupravne normativne določitve

(dalje na strani 3)

Bloudkova nagrada našemu Partizanu

Zveza za telesno kulturo Slovenije je letos, 26. novembra, že petič podelila Bloudkova priznanja najboljšim slovenskim športnikom, športnim delavcem in organizacijam. Podeljenih je bilo pet Bloudkovih nagrad in 16 Bloudkovih plaket.

To so najvišja družbena priznanja za dosežke v telesni kulturi SR Slovenije. Med nagrajenici je bilo tudi naše društvo.

Letošnja podelitev Bloudkovih

ter družbeno-politične delavce, v organizaciji sindikalne podružnice železarne Štore sprejel glavni direktor, tov. Voga Tugomer.

V svojem desetletnem delovanju je TVD Partizan Kovinar Štore prejel dvakrat pokal »Dela« za II. mesto partizanskih društev v Sloveniji in enkrat pokal »Dela« za I. mesto. Tem priznanjem je torej sledilo najvišje družbeno priznanje

vzgojo in kvaliteto članstva v posameznih panogah ter članstva, ki v društvu najde svoje razvedrilo in prostor, kjer krepi svoje telo in zdravje.

Poudariti moramo, da je Bloudkova plaketa priznava tudi za delovni kolektiv Železarne Štore, ki je s svojim prostovoljnim delom in finančnimi sredstvi omogočil razvoj telesne kulture v Štorah z zgraditvijo športnih objektov, ki so pogoj za delo z mladino in odraslimi. Ob tem ne smemo pozabiti tudi krajevnih faktorjev, kot krajevne skupnosti Štore, SIKC Štore, LT Štore in osnovne šole Štore.

Naše delo poteka v šestih sekcijah od cicibanov do starejših članov in članic. Uspešno sodelujemo v vseh akcijah rekreacije zaposlenih, kjer kot organizatorji in izvajalci skrbimo za napredek te dejavnosti. Naše članstvo lahko najde razvedrilo v nogometu, košarki, kegljanju, smučanju, namiznem tenisu in splošni vadbi.

Bloudkova plaketa in nagrada pomenita društvu hkrati priznanje in obveznost, da to delo nadaljuje, ga prilagaja občanom ter gre v korak z napredkom telesne kulture. Zato bodo potrebni še nadaljnji napori, še bolj pa sredstva.

nagrad in plaket je bila še posebej svečana, saj je na ta dan minilo deset let od smrti velikega vzornika vseh slovenskih športnikov inž. Stanka Bloudka.

Svečanosti, ki je bila v klubu poslane v Ljubljani, je prisostvovala tudi vrsta uglednih osebnosti našega javnega življenja. Pred podelitvijo je prof. Drago Stepišnik podrobno orisal lik Stanka Bloudka, nepozabnega telesno-kulturnega delavca.

Nagrade in plakete je v odsotnosti predsednika žirije Bloudkovih priznanj Staneta Markoviča, podelil tajnik komiteja IS za telesno kulturo Slovenije, Vlado Dernač.

Pred navzočimi se je zvrstilo 21 nagrajencev in zastopnikov organizacij. Za vsakega nagrajenca je bil prečitana kratek oris dela in zaslug na področju telesne kulture, za kar se mu podeljuje to visoko priznanje. Poleg Štor so v celjski občini dobili ta visoka priznanja še Slavko Kokot, Milan Božič in Drago Zuntar.

Po podelitvi priznanj je bila zakuska, ki jo je priredila ZTKS, zvečer pa je bil še sprejem pri članu IS skupščine SRS, predsedniku komiteja IS za telesno kulturo, dr. Ernestu Petriču.

Naslednji dan je telesnovzgojne delavce društva in športnike

Bloudkova nagrada in plaketa.

To priznanje je priznanje našega dela, dela neumornih funkcionarjev društva, ki skrbijo za

Obračun triletnega dela

V četrtek, 11. decembra popoldne so občani Štor, žal v zelo skromnem številu, poslušali poročilo predsednika krajevnih organizacij SZDL Štore tov. Stefana Arzenška, o delu te organizacije v zadnjih treh letih. Uspešno je organizirala predvlastna zborovanja, zelo lepo je sodelovala s krajevno skupnostjo. Rezultat slednjega sodelovanja je viden v realizaciji obsežnih programiranih komunalnih in drugih del. V tem obdobju je bila zgrajena nova osnovna šola v Štorah, izpopolnjeno je bilo vodovodno omrežje, asfaltirana cesta na Lipi, pločniki ob cesti v Štorah, nekaj mostov, več krajevnih cest po naseljih okoli Štor, na Lipi smo dobili novo trgovsko poslovalnico z bifejem,

opravljenih pa je bilo še več manjših del. Vsa ta dela so plod skupnih prizadevanj vseh krajevnih činiteljev. Seveda pa čakajo te dejavnosti in s tem tudi organizacijo SZDL v Štorah še številni nerešeni problemi, tako ureditev javne razsvetljave, vodovodnega omrežja, kanalizacije v spodnjem naselju Štor, nujno bo treba rešiti postavitev avtobusnega postajališča pri Godecu, dokončno usposobiti za naraščajoči promet Godečev most čez Voglajno, lotiti se graditve kopalnega bazena, dograditve kulturno-prosvetnega doma v Kompolah, tu je še vzdrževanje cest IV. reda in ostalih krajevnih cest, na rešitve čaka še vprašanje onečiščenega zraka in še kopica drugih vprašanj, sicer manjših pa prav tako važnih, za ta kraj pomembnih. Povezava z občinsko skupščino je bila dobra in občina je z razumevanjem pomagala reševati probleme naših naselij. Od nas samih je odvisno, kako bomo to povezovanje še obdržali in krepili. Zato je potrebno, da bi bili zbori občanov boljše obiskani kot doslej, seveda bi pa morali imeti taki zbori večjo možnost odločanja.

Socialistična zveza delovnih ljudi se danes zavzema za čim širši samoupravni mehanizem na vsem področju, če takšna stališča podpiramo pa ne smemo gledati na vse te stvari in probleme pasivno, saj gre za naše skupne zadeve in za boljši jutrišnji dan.

V razpravi na predsednikovo poročilo so obširno obdelali vprašanje graditve prosvetnega doma v Kompolah, ki bo reševano v skladu z urbanističnim razvojem tega in okoliških naselij. Govorili so še o komunalnih zadevah, zlasti so želeli pojasniti po vprašanju komunal-

(nadaljevanje na strani 9)

Ustavni amandma

(nadaljevanje z 2. strani)

delovnega kolektiva. Ta proces bo moral iti še naprej, in to v smeri zmanjšanja pristojnosti direktorja po zakonskih določilih, ki jih naj nadomestijo samoupravna določila delovnih organizacij oz. pooblastila, ki jih bo po poti samoupravne določitve dobil od delovnega kolektiva. Normativno bo treba urediti vprašanje, kot so direktorjevo delovno mesto in njegova funkcija kot individualnega izvršilnega organa, pooblastila in odgovornosti individualnega izvršilnega organa.

Ustavni amandma določa glede trajanja mandata članov organov upravljanja delovne organizacije in organizacij združenega dela v njej, to je delovnih enot, ter ob pogojih in načinu za njihovo izvolitev oziroma razrešitev naslednje:

Delovni ljudje v delovni organizaciji določajo čas, za katerega

se volijo organi upravljanja ter pogoje in način za njihovo izvolitev oz. razrešitev. S tem je dana možnost delovnim organizacijam, da si samostojno urejajo vprašanja glede trajanja mandata, volilnega postopka, odpoklica, imenovanja in razrešitve organov samoupravljanja delovne organizacije. Ob tem bo potrebno urediti v statutu ali drugem splošnem aktu podjetja tale vprašanja: določiti čas, za katerega se volijo člani delavskega sveta delovne enote kot celote oz. delovne organizacije kot celote in delovnih enot; kaj narekuje podaljšanje oz. skrajševanje dveletne mandatne dobe; vprašanja glede načela polovične zamenjave članov delavskega sveta; kaj naj delovne organizacije upoštevajo pri oblikovanju odločitve glede časa, za katerega se člani delavskega sveta volijo. Čas, za katerega se volijo kolektivni izvršilni organi in še vrsto drugih zadev.

KJE BO MEJA?

Skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja Celje je na svoji 7. redni seji dne 10. decembra letos razpravljala o poslovanju sklada za zdravstveno zavarovanje. Ugotovili so, da so tudi v letošnjem letu potrebe v zdravstvu večje kot pa imajo v ta namen dodeljenih sredstev, zato predvidevajo da bo celjski zavod za socialno zavarovanje letošnje poslovanje zaključil s približno 3.580.000 N-din primanjkljaja.

V obrazložitvi socialnega zavarovanja lahko ugotovimo, da na primanjkljaj vplivajo predvsem tri specifičnosti kot:

1. šibka ekonomska baza celjske skupnosti.

V celjski skupnosti socialnega zavarovanja so osebni dohodki nižji za 10,2 % od republiškega poprečja in najnižji v Sloveniji na aktivnega zavarovanca;

2. poseben geografski položaj skupnosti.

Skupnost gravitira na več sedanjih skupnosti kot Ljubljano, Maribor, Novo mesto in Ravne, kjer celjski zavarovanci uveljavljajo zdravstveno varstvo, ki pa je v glavnem dražje od celjskega. Takšen »odliv« slabi materialno bazo celjske zdravstvene službe;

3. struktura gospodarstva in zaposlenih.

Struktura industrije na celjskem območju pogojuje večje izdatke na skladu (težki delovni pogoji).

V naši skupnosti imamo večje število invalidov in so tudi večji izdatki za rehabilitacijo in nadomestila. Ob upoštevanju gospodarskih gibanj v prihodnjem letu, so člani skupščine uskladili finančni načrt sklada za leto 1970.

Da bi vsaj zadržali dosedanj obseg in kvaliteto zdravstvenega varstva, so člani celjske skupščine socialnega zavarovanja z javnim glasovanjem izglasovali:

— sklep o določitvi osnovnega prispevka za zdravstveno zavarovanje. Osnovna stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje se določi na 5,5 % bruto (dosedaj 5,2 % bruto);

— sklep o določitvi dodatnega prispevka za socialno zavarovanje za panogo 114-00 do 114-20 na 1,85 % bruto;

— sklep o določitvi dodatnega prispevka za zdravstveno zavarovanje od dopolnilnih dohodkov se določi na 5,5 % bruto;

— sklep o določitvi prispevka za zdravila, ki ga morajo plačati zavarovane osebe. Vsaka zavarovana oseba plača za vsako izdano zdravilo, ne glede na njegovo ceno, ob izdaji znesek 4,00 din (dosedaj 3,00 din);

— sklep o višini obveznega prispevka zavarovanih oseb (participacija) k stroškom za posamezne oblike zdravstvenega varstva.

Kadar zavarovane osebe uveljavljajo pravico do zdravstvenega varstva, prispevajo k stroškom za tele zdravstvene storitve:

— za obisk zdravnika na bolnikovem domu 10,00 din (dosedaj 5,00 din) za vsak prvi obisk pri isti bolezni, kadar se ta opravi na zahtevo zavarovane osebe;

— za vsak prevoz z reševalnim vozilom v zdravstveni zavod oz. iz zdravstvenega zavoda na bolnikov dom, ki ga odredi zdravnik 20,00 din (dosedaj 10,00 din);

— za pregled in zdravljenje zastrupitev z alkoholom, plača zavarovanec sam v celoti;

— za pregled pri zdravniku — specialistu zaradi ugotavljanja zdravstvenega stanja 10,00 din (dosedaj 5,00 din) za vsak prvi pregled ob isti bolezni;

— za preglede pri splošnem zdravniku zaradi ugotavljanja zdravstvenega stanja 3,00 din (dosedaj ni bilo prispevka) za vsak prvi pregled ob isti bolezni;

— za intervencijo ob prekinitvi nosečnosti 80,00 din (enak prispevek je bil dosedaj);

— kot prispevek k stroškom za zdravila in pripomočke, ki jih predpiše zdravnik kot kontracepcijska sredstva 10,00 din (dosedaj ni bilo prispevka);

— pri uveljavljanju pravic do zobozdravstvenih storitev prispevajo zavarovane osebe k stroškom 30 % (dosedaj 25 %) od cenika za zobozdravstvene storitve;

— pri uveljavljanju pravic do ortopedskih čevljev in ostalih ortopedskih pripomočkov plačajo zavarovane osebe enake zneske kot prispevek, ki so ga plačevali do sedaj.

S sprejetimi ukrepi bo skupščina socialnega zavarovanja delno regulirala potrošnjo, v glavnem pa bo zagotovila potrebno finančna sredstva za uspešno zdravstveno poslovanje

Plazar Stane

Marjan Kolar

Ravne - brez ton in odstotkov

Lani so Ravne proslavljale 720 let, odkar se ime kraja dokumentirano omenja v zgodovini, toda 700 let se je ta kraj imenoval Gutenberg (pozneje Guštanj) in bil le malo pomemben trg. Šele po osvoboditvi je privzel ime planote, na kateri je nekaj sto let stala železarna, in polagoma zrasel v mesto. Zato so današnje Ravne stare in vendar mlade, saj je trško jedro v kotlini okrog cerkve razmeroma majhno, nova naselja pa vsenokrog: na terasi Čečovje, bloki in stolpnice, pod Preškim vrhom kolonija enostanovanjskih hišic, Dobja vas in manjši zaselki ob iztočnicah.

Malokateri kraj v Sloveniji je po osvoboditvi pridobil toliko kot Ravne: postal je središče Mežiške doline in dal ime občini. Dobil je popolno gimnazijo, na kateri je doslej maturiralo že čez tisoč dijakov. V gradu grofa

Thurna, nekdanjega lastnika železarne, je narasla zaloga knjig študijski, knjižnici na 53.000 zvezkov. Ob njej se razvija tehnični in narodopisni delavski muzej. Dalje pod Navrški vrh je bil ob gimnaziji zgrajen dom telesne kulture z zimskim bazenom in novi stadion. Tako je z večanjem števila zaposlenih v železarni in z rastjo kraja rastla skrb za športno in kulturno izživljanje ljudi.

Kakor v arhitekturi mesta se tudi v ljudeh prepleta staro z novim in profil poprečnega Ravenčana ni niti malo lahko določljiv. Starejši govorijo domala vsa slovenska narečja, otroci ustvarjajo pogovorno koroščino. Domačinom, pravim Korošcem, še veliko pomeni bogata folklor, stari ljudski običaji, šegave ženitovanjske pesmi in zamaknjenost v naravo. Kdor se oženi z domačinko, pridobi v sorodstvo

pol doline. Prav tako še živi legenda o junaških bojih za Koroško pred 50 leti, zato stiki s Slovenci onkraj meje niso samo trgovsko turistični niti abstraktno bratsko slovanski, ampak mnogokrat dobesedno sorodniški.

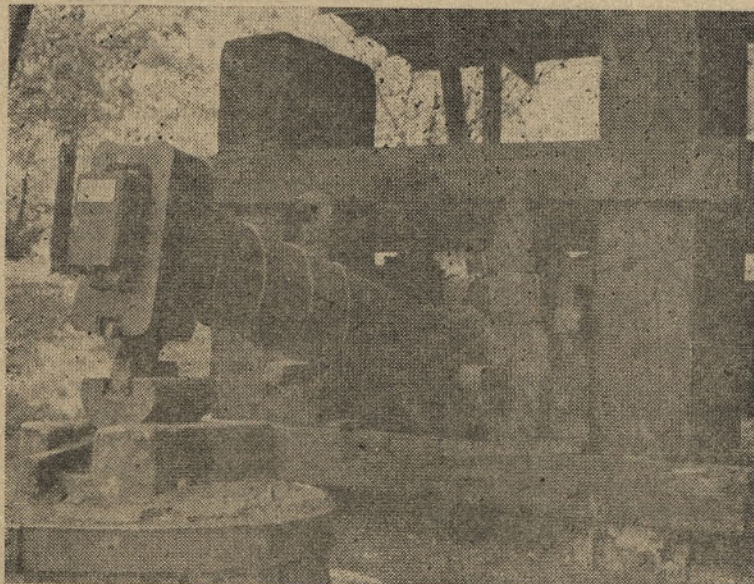
Ob domačinih se del priseljenec že ima za domačine, živi pa tu tudi določen odstotek brezdomcev, ki pridejo stanovat tja, kjer je kruh, ter se spet odselijo tja, kjer ga je več ali je boljši.

In potem je tu mladina. Ta enako kot drugod po Sloveniji ne mara preveč vzorov, ki jih ponujajo vzgojitelji in šola, ne ciljev političnih organizacij, ampak zvečine usmerja svoje početje po privlačnih kalupih zahodne mode, od glasbe do oblek, načina mišljenja, vedenja in moralnih norm.

Zavest pripadnosti kraju nastaja silno počasi in Ravenčan, ki doseže določen standard, postane Anglež, ki mu je njegova hiša njegov grad, v katerem želi imeti mir. Tisti Ravenčani pa, ki takega svojega »gradu« še nimajo, se krepko trudijo osvojiti lestvico, tipizirano za vso SRS: televizor, pralni stroj, hladilnik, avto, hišo. Premajhne so plače, da bi bilo vse to hitro dosegljivo, zato je treba biti priden čez 8-urni delavnik in zato zmanjkuje časa.

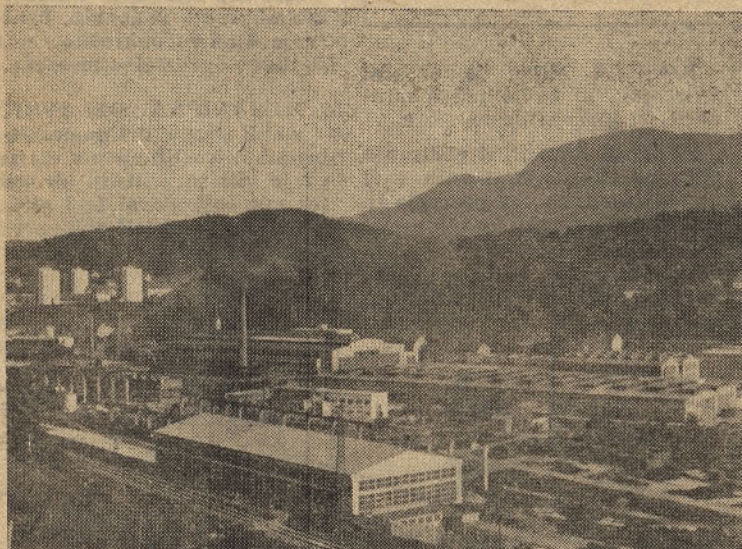
Tako je na Ravnah sicer močno športno društvo Fužinar, ki ima v svojih vrstah republiške in državne reprezentante, pa zato na Ravnah šport ni niti množičen niti tako popularen, da bi vse drlo na zanimive tekme. Močne so kulturne ustanove, godba na pihala je najboljša v Sloveniji, pa zato tudi kultura nikakor ni množična in godba neredko koncentrirana majhnemu številu poslušalcev.

(dalje na strani 5)

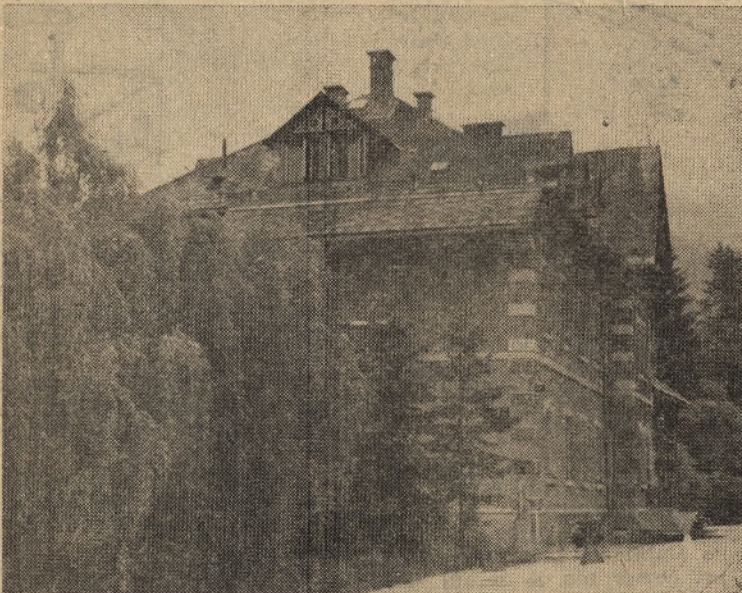

Kladivo na vodni pogon — simbol zgodovine koroškega železarstva

RAVNE

Panorama Zelezarne Ravne

Rimski vrelec vabi

Park pred gimnazijo

(nadaljevanje na strani 4)

Menda je v mirni dobi lahko le čas tisti element, ki iz tako raznorodnih snovi ustvarja leguro krajana, ponosnega na lepote in ustanove svojega mesta ter podporne člane vsega, kar bi bilo kraju v prid. Ta optimizem in pričakovanje pa v Ravenčanah vsekakor živita.

Prav tako se na Ravnah zgodi marsikaj več kot le lokalno pomembnega — od športnih uspehov do kulturnih uspehov in izdajateljske dejavnosti, toda malo od tega prodre v svet, kajti ljudi, ki bi jim bilo manj za reklamo kot Ravenčanom, menda zlepa ne bi kje našli. Tudi glede prirodnih lepot v okolici ne ravnaajo drugače.

Uršlja gora je biser svoje vrste, Prežihove Kotlje so doživljajo originalnih ljudi v idilični vasi, Rimski vrelec si je svoj staroavstrijski sloves povsem zaslužil. Z avtom je le skok do smučarske koče, malo dalje je do Leš in njenih dveh znamenitih gotskih cerkva, do hribovskega Sentanela, ki družji spomin na Meškove Tihe večere s ponosnim slovenstvom. Za pol dneva je izlet v dolino Tople s staro kmečko arhitekturo, pa v dolino Bistre in še kam okrog Črne.

Vse to so poti in vikendi Ravenčanov, na vse strani se tudi trudijo položiti asfalt, toda z učinkovito reklamo opozarjati svet na lepoto svoje doline, ne tega pa ne.

Pa ne, da ne bi bili gostoljubni ali prijazni, nasprotno, prav

imenitni so v družbi, veseli in duhoviti, da neredko človeku v pogovoru z njimi vstane spomin na junake Prežihovih novel in romanov. In enako sorodnost je čutiti iz nekaterih člankov, objavljenih v Koroškem fužinarju, četrtletnem glasilu Mežiške doline, ki bo leta 1970 praznovala svojo 20-letnico. Bolj vsakdanje stvaren je Informativni fužinar, mesečnik ravenških železarjev.

Pravega pogovora pa na Koroškem ni brez mošta. Vino stopi v glavo, pivo v noge, mošt pa daje dobro voljo in ga šaljivci imenujejo koroško moško vodo. Štajerci, vajeni svojih vin, se nakremžijo po prvem požirku te kiselkaste pijače, in če jim kdo ne pove, da se mošt prije po vrčkih, ne po kozarcih, ga sploh prav ne spoznava. Domačini trdijo, da se mošt (sadjevec iz jabolka, lesnika ali hruške) sicer proizvaja tudi drugod po Sloveniji, da pa ni nikjer tako dober kot na Koroškem. In ker smo rekli, da se ne znajo hvaliti, jim že moramo verjeti.

Od Črne in Radelj ob Dravi do Mislinje pod Pohorjem, iz dveh koroških in dveh štajerskih občin se vozijo delavci v ravenško železarno na delo, 60 km v premeru obseže ta krog skrbi železarjev za kruh in jutrišnji dan. Enako na široko je razprostrto pričakovanje, da bo dajala vključitev v Združeno podjetje slovenskih železarn zanesljivo plačilo za kvalitetno delo in mirno prihodnost.

Lepo priznanje za družbeno politično delo

Vidno mesto med družbenopolitičnimi delavci v Štorah zavzema že vrsto let tov. Franc Zelič, vodja strokovnega poka v šolskem industrijsko-kovinarskem centru. Z veliko vpletenostjo se udeležuje pri TVD Partizan-Kovinar, več let je bil tudi predsednik Krajevne skupnosti Štorah. Bil je predsednik odbora za graditev športnega stadiona na Lipi, pozneje pa predsednik

nar in kako uspešno je delovala krajevna skupnost v Štorah, kaj pomeni za nas športni stadion in koliko let smo se borili za novo osnovno šolo, potem se lahko čutimo vsi prebivalci Štor počastene ob podelitvi javnega priznanja temu zaslužnemu javnemu delavcu.

Na letni skupščini SZDL 11. decembra t. l. je bila namreč tov. Francu Zeliču izročena diploma in knjižna nagrada Zveznega odbora »Družine in gospodinjstva«, organizacije, ki je dala pobudo za leto akcij Krajevnih skupnosti, ki je trajalo od 15. 5. 1967 do 15. 9. 1968. V tem času je tov. Zelič opravljal poleg drugih številnih nalog tudi posle predsednika Krajevne skupnosti v Štorah. Krajevna skupnost je dosegala pod njegovim vodstvom lepe uspehe in tov. Zelič je bil priznan kot eden najboljših organizatorjev in predsednikov krajevnih skupnosti v občini.

K tako lepemu priznanju iskreno čestitamo!

Franc Zelič

gradbenega odbora nove osnovne šole v Štorah. Povsod je dosegel lepe uspehe. Če vemo, kake uspehe je dosegal pod njegovim vodstvom TVD Partizan-Kovi-

NEZGODE PRI DELU

V. mesecu novembru 1969 je bilo po obratih in oddelkih naslednje število nezgod pri delu: Elektroplavž 2, Jeklarna 3, Valjarna 5, Livarna I. 6, Livarna II. 5, Modelna mizarna 1, Obdelovalnica valjev 3, Mehanična delavnica 4, Elektroobrat 1, Promet 2, Ekspedit 1, ostali 1. Skupaj je bilo 34 nezgod pri delu.

Brez nezgode pri delu so bili naslednji obrati oz. oddelki: Samotarna, Razvojni oddenek, Komunalni oddenek, Energetski obrat in OTK.

Na poti na delo in z dela ni bilo prijavljene nobene nezgode. Pri delu so se poškodovali:

ELEKTROPLAVŽ:

GRADIČ Rudolf je čistil razlivno korito pri čemer se mu je železna svinja prevrnila na nogo ter mu poškodovala palec.

ČESNAR Franc je pri razhladanju vagonov rude šel iz vagona na vagon, pri tem padel in se udaril na prsni koš.

JEKLARNA:

ZAVSKI Franc. Pri izbijanju izlivka iz ponovce mu je drog padel na tla. Ko ga je hotel pobrati, mu ga je sodelavec že podal, vendar ne točno tako, da je zopet padel na tla in ga pri tem udaril v palec leve roke.

VOVK Ivan je pri izbijanju ingotov iz kokil z roko udaril ob pokončno stoječo korenino ter si odrgnil dva prsta na desni roki.

ZELIČ Jože je koval drog. Pri tem mu je padel drobci žilindre v desno oko.

VALJARNA:

ZAVRSEK Anton. Neenakomerno segreti gredica je izšla krivo iz valjev, udarila ob tla in dvigalni kavelj. Ročaj kavlja je udaril imenovanega po bradi in vratu.

JEROVŠEK Ivan se je med valjanjem oziral okrog in ni pazil kdaj bo valjana palica izšla iz ogródja. Pri tem ga je opeklo po mečih desne noge.

LIPAR Martin je podstavljal podlogo pod breme valjanih palic. Ker je bilo breme površno privezano, je prišlo do zdrsnjenja ter je imenovanega pri tem stisnilo za sredinec desne roke.

PLANKO Stanko se je pri kontroliranju odvodke na VI. ogródju fine proge na ostrem robu urezal na prstu desne roke.

OZIS Rafael. Pri dviganju ingota je prijelo kavelj med ingot in valjčno stojalo, pri čemer ga je ročaj kavlja udaril po desnem ušesu.

LIVARNA I:

NOVAK Oto je brusil ulitke na rafami, pri čemer mu je priletel drobci v desno oko.

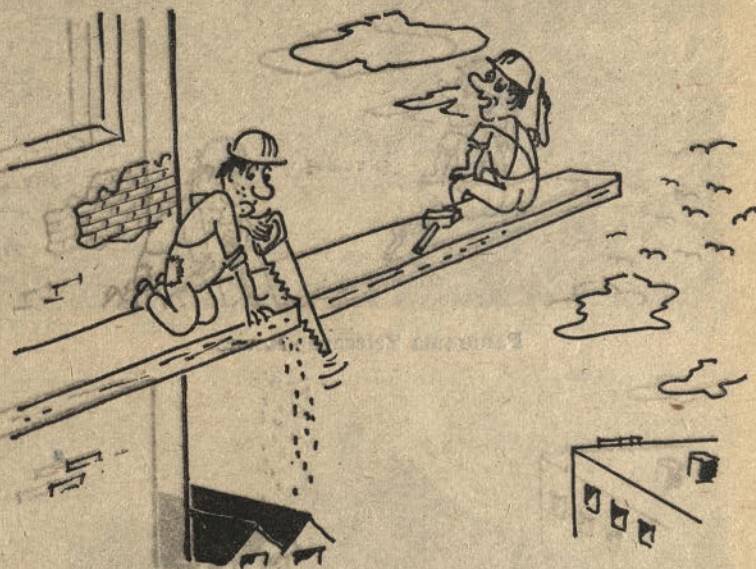
GOŠNJAK Franc je ročno nakladal žilindro v prekučnik. Ko je priletel kos žilindre, ki je drsel na tla, se je skozi rokavico urezal na kazalcu leve roke.

KUMAR Karl je s kladivom tolkel po modelu, da bi ga razmajal, pri čemer se je kladivo snelo ter mu padlo na stopalo desne noge.

PAVIČ Branko je nakladal grodelj, pri čemer mu je kos grodlja stisnil mezinec na roki.

KOŠUTA Milan je obračal jedrenjak, ki ga je pri tem udaril po gležnju desne noge.

FENDRE Franc. Pri podiranju odra za zabijanje ulivnih cevi se mu je ulivna cev prevrgla in ga udarila po roki.

Pazi, da se ne urežeš, žago sem včeraj nabrusil.

LIVARNA II:

GABER Anton je brusil z ročnim brusilnim strojem, pri čemer mu je drobci priletel v oko skozi netesna očala.

SKORJANC Vinko je na valjčnem transporterju prestavljal kalupni okvir, pri čemer si je zamaknil hrbtenico.

GABERŠEK Miha je brusil na stabilnem brusilnem stroju, pri čemer mu je zaradi slabo nameščenih očal priletel drobci v levo oko.

VIDEC Martin je prekladal ulitke. Pri tem mu je ulitek padel na mezinec leve roke in ga poškodoval.

RADMANOVIČ Nikola je ulival železo v kalupni okvir. Pri tem mu je tekoče železo brizgnilo za hlačnico, ki je zgorela. Dobil je opekline po desni nogi pod kolonom.

MODELNA MIZARNA:

CIZELJ Cvetko. Pri skobljanju na poravnalniku mu je ob izteku deske čez rezilo zdrsnila roka na nože.

OBDELOVALNICA VALJEV:

SIKOLE Konrad je vpenjal kokilo na stružnico. Pri tem se mu je zlomil ključ. Zaradi tega je padel s stružnice na tla ter se udaril na desno stran prsnega koša.

FLAUŠTAJNER Ivan je z zakrivljeno žico odstranjeval dolge jeklene ostružke. Pri tem mu

je ostružek prerezal zaščitno rokavico ter ga urezal na sredinec desne roke.

IKOVIČ Marko je s kladivom izbijal sveder iz konusa. Pri tem se je kladivo odkrutilo ter mu je drobci priletel v levo oko.

MEHANIČNA DELAVNICA:

KEŠE Drago. Pri montaži gremenjakov z vilicarjem v valjarni, ga je vilicar pritiskal ob steber ter mu poškodoval levi gleženj.

KUKOVIČ Adolf si je pri de-

montaži starega cevovoda poškodoval hrbtno stran dlani leve roke.

ZUPANC Jože je vpenjal ulitek v čeljusti stružnice, pri čemer mu je stisnilo prst leve roke.

ŽOHAR Franc je ročno brusil nože na tehtnici. Pri tem se je zboldel v prstanec leve roke.

ELEKTROOBRAT:

KRESNIK Janez je po končanem popravilu Demaga ob potisni peči v valjarni odstranjeval lesen oder. V bližini je stal delavec iz valjarne in držal pokonci klešče za ingote ter opazoval električarja. Ko je ena deska padla z odra je delavec odskočil ter izpustil klešče, ki so padle Kresniku na levo nogo.

PROMET:

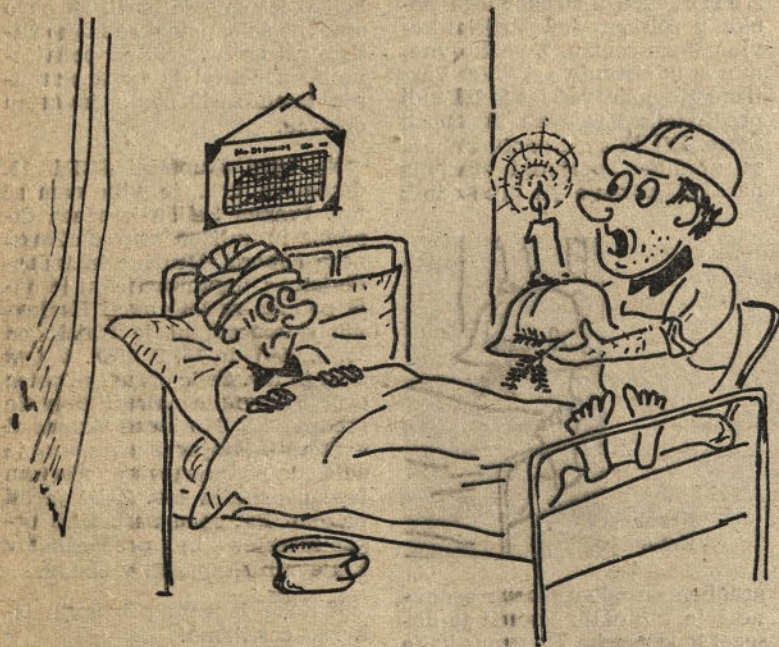
ŽAFRAN Mirko je odpenjal prekučnik, ko se še ta ni popolnoma ustavil. Pri tem ga je stisnilo za prstanec desne roke.

DROBNE Henrik. Pri premiku na ozkotirni progi je prekučnik nenadoma iztiril, zadel imenovanega tako, da je padel po tleh. Odrgnina na desnem stegnu.

EKSPEDIT:

GRADIČ Alojz je nakladal surovo železo. Pri tem se mu je rokavica zataknila, zaradi česar mu je stisnilo prste leve roke.

SLUŽBA VARSTVA PRI DELU

Za tole smo ti fantje zbrali za novo leto

PIŠEK Alojz, str.inž.

S P O T I P O Č E Š K I

Ker je v Ostravskem bazenu center češkoslovaških železarn, iz izjemo Košic na Slovaškem in poznanega Poldija v Kladnu, sem razumljivo odšel kot **prvo** v 130 let staro železarno Třinec in v povsem novo železarno NHKG Kunčice, ki je bila zgrajena v II. svetovni vojni. V tem železarskem in seveda tudi rudarskem bazenu, kjer kopljejo izredno kvalitetni premog za koksanje je še ena in obenem tudi največja 140 let stara železarna Vitkovice, ki ima seveda vse metalurške pogoje od visokih peči, koksarn, jeklarn, livarn pa do izredno poznanih težkih kovačnic in obdelovalnih strojev za svoje ulitke in odkove.

Da bi kratko odmerjen čas čimbolj smotrno izkoristil, ker sta bila vmes še sobota in nedelja, ki z izjemo metalurških pogojev ne delajo, sem odšel najprej v TŽ VRSP narodni podnik Třinec ali na kratko v Železarno Třinec.

Najprej nekoliko splošnih podatkov o kombinatu oz. Železarni Třinec.

Železarna slavi letos 130-letnico obstoja in ima ca. 20.000 zaposlenih ter proizvede letno 2,2 milijona ton jekla. Iz tega podatka je razvidno, da je železarna takšne velikosti, da se lahko vzporeja s svetovno znanimi železarnami kapacitet preko milijona ton jekla.

V svojem sklopu ima naslednje pogoje ali »oblasti« kot oni to imenujejo.

1. oblast

Pogon koksarn in visokih peči ima v pogonu 3 visoke peči 1080 m³, medtem ko so stare 3 visoke peči 500 m³ popolnoma ustavili. Delajo pretežno z rudo, ki jo prejmejo iz ruskega rudarskega bazena Krivoj Rog. Pretežni del tekočega surovega železa transportirajo s specialnimi vagoni v mikser, ki se nahaja v jeklarni. Razume se, da imajo visoke peči v svojem sklopu aglomeracijo in obrat za predelavo žlindre in odvoz odpadkov na hald, kar je za njih kot ravninski predel še posebej problematično.

2. oblast

Pogon jeklarn in šamotarn ima v svojem sklopu 6 peči tipa Maerz Boehlens kapacitete 280 ton kurjene z mazutom, mešanim plinom in kisikom. Dalje 6 električnih obločnih peči kapacitete 10 ton, ki pretežno obratujejo za potrebe livarne.

3. oblast

Pogon valjarn, ki ima v svojem sklopu 2 bloominga, in sicer stari 960 mm in novejši 1250 mm, nadalje konti progo

za kvadratne profile in gredice, reverzirno progo za železniške tračnice, katere so istočasno tudi njihov največji in monopolni proizvod ter reverzirno progo za I in J profile nad 200 mm. Imajo tudi konti progo za kotno železo in okrogle profile, predvsem betonsko železo v narebrčastem profilu. V zadnem času pa so stavili v pogon žično valjarno F. J. KOCKS iz Zahodne Nemčije, ki dela žico pretežno nad 5 mm.

4. oblast

Pogon livarn za jeklo in sivo litino z modelno mizarno. V svojem programu imajo litje jeklenih valjev in težkih jeklarskih kokil. Izdelujejo po tudi dokaj drobne ulitke na švicarskih kaluparskih strojih Malcus. Zato dosti delajo tudi s peskometi. Obrat je dokaj nabit, ker je starejšega datuma in zato precej utesnjen. V pogonu imajo 3 kupolke, ki obratujejo od 6. do 18. ure.

5. oblast

Transport z železniškimi in cestnimi prevoznimi sredstvi. V pogonu imajo tr. izključno Diesel in Diesel-električne lokomotive od 150–750 KS. Za rezervo imajo še nekoliko parnih lokomotiv, vendar le še začasno. Ves transport poteka po normalnem tiru, čeprav so svoečasno kot stara železarna imeli ozki tir, ki so ga v celoti likvidirali.

6. oblast

Vzdrževanje, ki ima v svojem sklopu več delavnic različnih strok. Na ta oddelek se bom kasneje bolj podrobno povrnil.

7. oblast

Energetika, ki oskrbuje podjetje s plinsko, parno in elektro energijo. Saj imajo v svojem sklopu tudi elektro-termo centralo, ki je povezana z državnim elektro omrežjem. Seveda je v tem sklopu tudi kisikarna in oskrba z ostalo energijo.

Poleg zgoraj naštetih pogojev imajo še dva dislocirana pogoja, in sicer kamnolom z apnenecem in tovarno verig.

Tako sem v kratkem nakazal nekaj značilnosti železarne in bi se podrobno dotaknil vzdrževanja, njene organizacije in načina dela, ki ga ta samostojna služba v železarni opravlja.

Služba vzdrževanja v tej železarni ni v celoti centralizirana, čeprav so vse važnejše službe centralizirane, je še vedno nekaj preventive direktno v pogonih, to je seveda manjši del in so absolutno zagovorniki centralizirane službe h kateri stremijo. Služba vzdrževanja ima v svojem sklopu 6100 zaposlenih s naslednjimi delavnicami:

- centralna ključavničarska delavnica;
 - centralna elektro delavnica;
 - centralna mehanična delavnica;
 - vzdrževanje energetike;
 - vzdrževanje industrijskih peči;
 - gradbeni oddelek.
- Poleg zgoraj naštetih vzdrževalnih obratov sta še dve močni štabni službi, in sicer:
- tehnični odsek in
 - ekonomski odsek.

Sedaj bi se nekoliko podrobneje dotaknil posameznih vzdrževalnih delavnic in njihovega načina dela.

Centralna ključavničarska delavnica ima v svojem sklopu 440 zaposlenih. To so pretežno ključavničarji in varilci ter rezalci. V tej delavnici imajo specializirane skupine za posamezne agregate, prav posebej pa še skupino za vzdrževanje tehtnic v celem podjetju in skupino za kontrolo in popravilo vseh jeklenih konstrukcij, vključno konstrukcij žerjavov. Jeklenim konstrukcijam posvečajo posebno pozornost tako s stališča kontrole kot s stališča antikorozijske zaščite. Za zamenjavo gumijastih trakov na vseh transporterjih je posebna specializirana skupina s svojim orodjem in pripravami za vulkanizacijo. Za posebna dela na plinskih vodih imajo 16 izurjenih in zdravnishko kontrol. Posamezne ključavničarske skupine so zasedene tudi s t. i. tesarji — monterji, ki spadajo direktno centralni ključavničarski delavnici in ki pripravijo in transportirajo vse manjše sklope. Za večja dela so na razpolago tesarji iz gradbenega oddelka.

Delavnica izvaja popravila in remonte po planu centralne službe vzdrževanja v svojem sklopu pa ima še svojo lastno pripravo dela. Obrat sam razpolaga tudi z nekaj najnujnejšimi transportnimi sredstvi, tako da je ročni prevoz zelo izjemen.

Ker ima železarna svojo važenjsko šolo prihajajo učenci v ta obrat na prakso, in sicer imajo urejeno tako, da imajo v prvem letniku praktični del v šoli, medtem ko v drugem in tretjem letniku kompletno prakso opravljajo v tovarni, in to že na posameznih deloviščih, zlasti še v tretjem letniku. Tako dobijo izkušenega in že tudi uporabnega delavca v obrat.

Centralna elektro delavnica ima 350 delavcev in zlasti močno razvito previjalnico el. strojev. Saj previjejo letno ca. 5000 elektro motorjev. V celi

železarni imajo 16.000 elektro motorjev, v skladišču rezervnih elektro motorjev pa 5.000 motorjev, ki stalno krožijo po celem podjetju. Zamenjavo elektro motorjev imajo v celoti centralizirano in tudi rezerva je centralizirana za celo podjetje. Za zamenjavo motorjev imajo specializirano skupino sestavljeno iz električarjev, ključavničarjev in tesarjev, ki dela skupno in se ne drži strogo svoje kvalifikacije. Imajo tudi lastno orodje in prevozna sredstva. Na prvi izmeni je v tej službi 20 delavcev, v drugi 10 in v tretji 6 delavcev. Glede razmer žensk, kot že omenjeno, izredno dobro organizirano previjalnico elektro motorjev. Delo potoke linijsko in je tu zaposlenih precej žensk. Zelo dobro imajo opremljeno tudi preizkusno postajo, kjer dobijo stroji ateste in se evidentirajo vse vrednosti, ki se pri preizkusu ugotovijo. Zelo lepo je urejen tudi center za evidenco elektro motorjev, ki se poleg običajnega načina vodi še na elektronskih strojih.

V tej delavnici imajo nadalje specializirane skupine za revizije električnih strojev in remonte v proizvodnih obratih, kar vse izvajajo po planu centralne vzdrževalne službe.

Centralna mehanična delavnica ima 1.200 zaposlenih in izdeluje pretežno rezervne dele, nove sklope ali cele stroje in prevzema v popravilo stroje, ki jih je potrebno popraviti v delavnici ali ki predstavljajo komplicirane mehanizme. V tej delavnici opravljajo tudi del obdelave ulitkov in valjev, ki so proizvod njihove livarne.

Tudi ta delavnica ima svojo močno lastno pripravo medtem ko terminsko zasedbo narekuje štabna služba vzdrževalnega sektorja.

Vzdrževanje energetike ima zaposlenih 190 ključavničarjev in 90 električarjev. V njegov delokrog spada vzdrževanje visoko napetostnega omrežja, vzdrževanje energetskih strojev in naprav, instalaterska delavnica in finomehanična delavnica. Tudi remonte parnih turbin in kotlov izvajajo sami. Za njih je posebno značilno, da imajo dejavnost prav v detajle razvito, ker se zunanjih uslug ne morejo dosti poslužiti zaradi pomanjkanja le-teh.

V tej službi so s pomočjo licenčnega Partnerja iz Anglije razvili t. i. Metalock postopek za popravilo počenih litoželeznih ulitkov. Princip je v tem, da počen litoželezni del tako rekoč sešijejo popolnoma v hladnem stanju. Najprej ga je potrebno stisniti in spraviti v prvotno lego, nato pa po posebni šabloni (dalje na strani 8)

S P O T I P O Č E Š K I

(Nadaljevanje s 7. strani)
izvrtati luknje in v te izvrtine zabiti posebne elemente, ki te izvrtine in tudi poprej izsekane vmesne prostore izpopolnijo.

Ti elementi so seveda dobavljeni od licenčnega partnerja in tudi uvežbavanje delavcev, ki morajo napraviti poseben izpit sicer sploh tega dela ne smejo opravljati. Zadeva je izredno interesantna tam kjer z varjenjem ni mogoče doseči uspeha. Patent je uporabljen tudi za prenašanje velikih sil npr. lom težkih valjčnih ogradij in za pritisk tudi od 300 atm.

V tem oddelku se dosti bavijo tudi z lepljenjem kovin, in sicer uporabljajo Loctite pasto, ki je sicer ameriškega porekla, vendar jo kupijo na Dunaju. To uporabljajo predvsem pri delih, ki dobijo manjšo zračnost npr. ležaj v ohišju. Saj so uspeli celo pri zračnosti 0,6 mm uspešno zalepiti kotalni ležaj v ohišju. Demontaža pa je nato možna s segrevanjem na ca. 200°C.

Šef vzdrževanja pri njih imenovan glavni mehanik ima v vsakem proizvodnem pogonu t. im. oblastnega mehanika, ki vzdržuje strojno in elektro službo in s svojim štabom pripravlja programe, vodi evidenco in statistiko, študira tehnologijo remontov, izvaja pregled in nadzira pravilnost uporabe strojev in naprav ter nadzoruje in prevzema opravljena popravila in remonte.

Ze omenjena štabna služba t. j. tehnični odsek pa ima službo varilne tehnike, žerjavov, mazanja, antikorozijsko zaščito, tehnični razvoj vzdrževalnih postopkov in uvajanje metod dela in kompletno evidenco osnovnih sredstev ter konstrukcijski biro.

Ekonomske odsek pa ima v svojem sklopu celotno službo planiranja remontov, rezervnih delov, organizacijo razvoja vzdrževanja, dokumentacijski center in ekonomske pokazatelje.

Izredno močno imajo razvito dispečersko službo in sicer ima vsak pogon svojo dispečersko postajo kjer teče služba neprekinjeno skozi 24 ur. Tu se zbira vsa problematika in vsa važnejša poročila. Preko teh dispečerskih postaj dajejo tudi vsak dan ob določeni uri posamezni šefi poročilo svojim nadrejenim tako, da se ne zbirajo na posebnih sestankih. Ta poročila pa seveda lahko poslušajo vsi, ki jih predmet zadeva tako, da lahko že samoiniciativno ukrepajo in se prilagodijo željam in zahtevam.

Za določena dela imajo postavljene cenike, ki so nekako plod dela več železarn le, da so manjši odstopki za določene železarne spričo specifičnosti, ki pri njih nastopajo. Delo poizku-

šajo izvajati čim več v normah in akordih.

Delajo samo 5 dni v tednu tako, da je sobota in nedelja prosta, imajo torej 5×8 ur, t. j. 40-urni tednik. To pa velja seveda le za tiste, ki niso vključeni v kontinuirne procese. Tisti, ki delajo neprekinjeno, imajo naslednji način dela: 2 dni dopoldne, 2 dni popoldne, 2 dni ponoči in nato 2 dni prosto. Nadurni dodatek se plača ob delavnih s 25 % ob sobotah in nedeljah pa s 50 %. Seveda imajo tudi nočni dodatek. Poslužujejo se tudi zunanjih uslužnostnih podjetij med katerimi je najmočnejše Hutni montaž, ki izvaja pretežno dela na jeklenih konstrukcijah in Toplotehna, ki opravlja zidanje z ognjevzdržnim materialom. Ta podjetja so samostojna in je potrebno z njimi sklopiti posebne pogodbe.

Zaradi vse večjih težav pri arhiviranju načrtov — originalov so uvedli mikrofotokopirno tehniko.

V ta namen imajo ameriško kamero Remington, s katero preslikajo vse originale narisane s tušem, le-te lahko nato uničijo, ker imajo na filmu posnetek originala, ki ga arhivirajo in po potrebi na poljubnem formatu prekopirajo na angleškem CAPS kopirnem stroju. Ta tehnika je danes za velika podjetja neizbežna, čeprav je začetna investicija nekoliko visoka. Pri tem načinu potrebuje arhiv le sobico, kjer se shrani skoraj neomejeno število originalov. Tak način bi bil pri nas smiselni za več podjetij skupaj.

Zelo dobro rešitev imajo tudi za spajanje privezovalnih žičnih vrvi, ki se normalno izvajajo z žičnimi sponami ali vroče zakovanami sponami in tudi s pletenjem. Bohunska tovarna žičnih vrvi dobavlja posebne puše iz al. zlitine, mi ki se na licu mesta v posebni pripravi stisnejo med oba konca žične vrvi in tako tvorijo 100 % spoj.

Tu se vtisne še dopustna obremenitev in datum ter morebitne številke za evidenco.

Sedaj pa še nekaj splošnih podatkov o drugi železarni oziroma kombinatu, ki sem ga obiskal v zadnjih treh dneh, t. j. Nova Hut Klementa Gotvalda narodni padnik Ostrava—Kunčice ali na kratko NHKG Kunčice.

To je kot že omenjeno nova železarna katere prvi agregati so začeli obratovati 1952. leta. To je bila istočasno tudi ena njihovih največjih povojnih izgradenj. Železarna ima danes 2400 zaposlenih in proizvede letno 2,8 milijona ton jekla. Iz tega podatka se vidi, da gre za železarno velikega formata in da je temu primerna tudi njihova organizacija, ki deli posamezne sklope kar v tovarne. Železarna

ima naslednje sklope ali po njihovem tovarne:

Koksarna ima 10 koksnihih baterij in njim pripadajoče kemične pogone za proizvodnjo benzola, katrana itd.

Visoke peči so trenutno 3 v pogonu, četrta pa je v rekonstrukciji. Ena ima 1320 m³ ostali dve pa 1082 m³. Obratujejo z dodatnim oljnim kurjenjem in zelo visokimi temperaturami zraka. Vse tekoče železo odvažajo s specialnimi vagoni v obliki cistern v mikserje jeklarne, v izjemnem primeru pa tudi na razlivni stroj, ki je prav tako lokacijsko odmaknjen od plavžev.

Za en plavž so že postavili moderno komandno postajo za vodenje proizvodnje in seveda opremljeno z vrsto instrumentov, ki pokažejo ali registrirajo vse karakteristične podatke toka proizvodnje v visokih pečeh.

Jeklarne imajo skupaj 10 peči in 2 mikserja. Mikserja imata kapacitete 1200 t in 1000 t. Peči so dokaj različne po kapaciteti in tudi po konstrukciji, ker jih stalno izpolnjujejo.

Imajo eno 400 t Maerz Boehlens fiksno peč, eno 400 t nagibno SM peč in 6 fiksnih 230 t MB peči. Vse te peči so kurjene s koksnim plavžnim plinom, mazutom in seveda dodatno s kisikom skozi obok.

Novost za to jeklarne je 160 t tandem peč, ki je nagibna in traja čas med saržami samo 50 minut, pri tem procesu uporabljajo samo kisik. Z doseženimi uspehi so zelo zadovoljni in pravijo, da se za takšne peči močno zanima naša Zenica. Značilno za to jeklarne je tudi to, da spuščajo žlindro kar pod peč, kjer razpade in od koder jo z buldožerji izrivajo na prosto, od tu dalje pa preko bagrov in kamionov na haldo.

Seveda imajo še tudi klasične železne vagonce za žlindro, vendar trdijo, da jim je ta transport cenejši.

Značilno je še to, da so žerjavi opremljeni z elektronskimi tehtnicami, ki avtomatsko pokažejo težo bremen, kar je predvsem važno za težo sarže in morebitne preobremenitve žerjava. Teža se odčitava na osvetljenem zaslonu, ki je na žerjavu in so vrednosti vidne od daleč. Tu imajo brezplačno stalno na razpolago sifon in brezalkoholna piva.

Valjarne so pravzaprav tri, in sicer:

Valjarna z dvema bloomingoma, profilno konti progo in tračno progo. Tu proizvajajo poleg polfabrikatov od 80 do 780 milimetrov, okrogle profile, kotne profile, manjše I in profile ter jamske tračnice in profile. Ta valjarna ima še žično progo in progo za specialne profile.

Druga valjarna je valjarna brezžvičnih cevi, sistema Stiefel in Kocks, kjer proizvajajo cevi 1/2 »do 6« z navoji za ostale namene pa tudi do 273 mm. Tu izdelujejo tudi spirorno varjene cevi do premera 530 mm in deb. stene do 8 mm.

Tretja valjarna, ki je nekoliko dislocirana pa izdeluje tankostenske jeklene profile za potrebe gradbeništva, avtomobilske industrije in poljedelske industrije. Ta valjarna proizvaja tudi varjene cevi manjših dimenzij od 3/4 »do 4«.

Tu imajo tudi pocinkovalnico in narezovalnico navojev. Strojna tovarna z livarno in kovačnico ima v svojem proizvodnem programu zavorne bobne za celotno češko avtomobilsko industrijo. Kolesne sloge za železniške in ostale vagonce. Nadalje različne ulitke in odkovke v surovem ali obdelanem stanju. Posebna značilnost je 12000 t kavaška stiskalnica, ki je verjetno največja v srednji Evropi. Tu kujejo valje, gredi in razne odkovke do težine 160 t. Začasno so dali to stiskalnico v uporabo Železarni Vitkovice, ker se boljše prilagajajo njihovem proizvodnemu programu.

Svojo tovarno predstavlja tudi energetika, ki ima poleg plinskega, zračnega in vodnega gospodarstva še termo elektrarno in merilno ter regulacijsko tehniko.

Tudi transport predstavlja svojo tovarno, saj imajo v pogonu 52 Diesel in Diesel elektro lokomotiv. Tudi tu so parne lokomotive že izločili. Vse lokomotive imajo brezžično zvezo in poteka celotno vodenje transporta po tej zvezi. Vsak obrat ali po njihovem tovarna ima za oskrbo na razpolago dve do tri lokomotive večje moči za zunanji transport, manjše moči pa za notranje premike. Pri njih je namreč zelo ostro prepovedano premikati vagonce z žerjavi. Za zimsko obdobje imajo na vagonu montiran reakcijski motor od letala MIG 14, ki razpiha in raztali ves sneg s tem, da vozi po vseh zunanjih tirih tovarne. Verjetno ta patent uporabljajo tudi njihove državne železnice. Imajo še drugo rešitev taljenja kretnic in sicer električno uporno segrevanje važnejših križišč, ki se jim prav tako dobro obnese.

S stroji so opremljeni tako številno, da nimajo težav s posluževanjem. Za slučaj defektov pa imajo rezervo, ki je takoj na razpolago. Uporabljajo tudi švicarske registrirane ure s tem, da registrirajo še hitrost in kažejo čas. Prometno in strojno osebje mora delati tudi občasne izpite, ki jih sicer organizira tovarna vendar nadzirajo inspekcijo (dalje na 12. strani)

Končan je jesenski del prvenstva v slovenski conski nogometni ligi

Uspešen štart »štorskega ligaša« v slovenski conski nogometni ligi z osvojenim četrtnim mestom nam pove, da je bilo zadnje leto uspešno za štorske nogometaše. Trdo delo in disciplina v I. moštvo je rodilo uspeh, katerega so veseli vsi pristaši nogometa v Štorah. Mnogo znoja je bilo prelitega od samih igralcev, kakor tudi od trenerja Bencika, ki je prevzel vadbno I. moštvo, tehnično vodstvo pa je dalo iz sebe vse, kar je moglo. Izbor kadra je zadovoljiv, vendar bo treba moštvo še okrepiti oziroma zakrpati prazna mesta z odhodom nekaterih igralcev v JLA letos spomladi. Treba bo aktivirati nazaj nekatere igralce, ki jih v jeseni nismo videli na treningu, treba bo okrepiti tudi odbor, da ne bo celotno delo ležalo na ramenih posameznikov. Dela je še veliko, treba bo prijeti za vajeti prav sedaj v mrtvi sezoni, kajti ob koncu februarja naslednjega leta mora biti vse pripravljeno za spomladanski start.

Lestvica:

1. Steklar	11	9	1	1	25:8 (+ 17)	19
2. Branik	11	8	2	1	30:9 (+ 21)	18
3. Fužinar	11	7	2	2	19:10 (+ 9)	16
4. Partizan-Kovinar	11	6	1	4	19:11 (+ 8)	13
5. Šmartno	11	5	3	3	12:15 (- 3)	13
6. Peca	11	4	3	4	16:15 (+ 1)	11
7. Celulozar	11	5	0	6	20:21 (- 1)	10
8. Dokležovje	11	3	2	6	17:21 (- 4)	8
9. Sever	11	3	2	6	14:24 (- 10)	8
10. Osankarica	11	2	3	6	9:17 (- 8)	7
11. Papirničar	11	2	2	7	14:34 (- 20)	6
12. Velenje	11	1	1	9	8:18 (- 10)	3

KOVINAR V I. SLOVENSKI NOGOMETNI LIGI

Za 40-letnico športa v Štorah, ki jo bomo praznovali leta 1970, je prav nogometna sekcija tista, ki bo praznovala svoj visoki jubilej. Štirideset let bo že minilo, odkar se je v Štorah začela igrati nogometna žoga, štirideset let bo že organiziranega dela, zato bi bila to najlepša nagrada, da Kovinar pride po dolgih 15. letih nazaj v I. slovensko ligo med slovensko elito, kakor je bil nekdaj. Možnosti

Uspešni nogometaši

so velike, treba je samo zadržati 4. mesto na lestvici in Kovinarju se bodo spet dolgoletne sanje uresničile. V začetku prihodnjega leta, to je pred spomladanskim prvenstvom, bo redna skupščina NZS gotovo izglasovala, da se bo sedanja enotna slovenska liga že v prihodnji jeseni delila na dva dela: vzhod in zahod, to pa na željo klubov, ker je današnja slovenska liga predraga.

Tako računa tudi Kovinar, da se bo uvrstil v deljeno slovensko ligo, seveda samo ob dobri uvrstitvi, torej zadržati mora vsaj 4. mesto. Spomladansko prvenstvo bo zelo zanimivo, saj igra Kovinar doma z vsemi tremi, ki so pred njim na lestvici in z obema spodnjima, to je Šmartnim in Peco, ki ga grejeta sedaj v zimskem času.

MLADINA IN PIONIRJI

Močan padec je bil v letošnji jeseni pri mladini. Treba bo postaviti tudi mladino na zdrave noge, ji pomagati, seveda pa bi morali biti mladinci prav tisti, ki bi pokazali več discipline kakor so jo prejšnjo jesen. Izmed 8 moštev, ki tekmujejo v mladinski ligi CNP je naša mladina zasedla zadnje mesto. To nam pove vse. Pri mladini nekaj ni v redu, da močno škriplje. Treningi mladine so bili slabo obiskani, kaj je bilo temu vzrok, mora razčistiti odbor.

Pionirji so še dokaj zadovoljiva ekipa in upamo, da bodo na koncu spomladanskega prvenstva zasedli svoje tradicionalno drugo mesto. Jesenski del so zaključili s četrtnim mestom od sedmih ekip, ki tekmujejo v pionirski ligi CNP, imajo pa še dve neodigrani tekmi iz jesenskega dela tekmovanja.

V počastitev 50-letnice Nogometne zveze Jugoslavije je bil NK Kovinar odlikovan s srebrno puščico Nogometne zveze Jugoslavije za svoje uspešno in dolgoletno delo.

Ob zaključku želi nogometna sekcija Partizan-Kovinar Štor vsem svojim igralcem, odbornikom in gledalcem srečno novo leto 1970.

Rekreacija zaposlenih v zimskem času

Če smo si v toplejših mesecih znali poiskati kako vrsto rekreacije, da ne bi zanemarili telesne kondicije, smo v zimskih mesecih v tem pogledu v škripcih. Ne pozabimo pa, da imamo društvo, ki bo poskrbelo tudi v tem času za rekreacijo zaposlenih. TVD Partizan-Kovinar je poskrbel za naslednje vrste rekreacije:

- ob torkih ob 20. uri v telovadnici na Lipi rekreacija za moške;
- ob ponedeljkih in petkih ob 18. uri namizni tenis (ping-pong);
- ob ponedeljkih ob 18.30 odbojka za ženske v telovadnici;
- ob sredo ob 19. uri rekreacija za ženske v telovadnici;
- ob četrtnih ob 18.30 v telovadnici rekreacija za vse športne funkcionarje in delavce.

Ni treba posebej poudarjati, da je to edinstvena priložnost za zdravo rekreacijo vseh, ki skrbijo za primerno razvedrilo in utrjevanje telesa, s čimer dosežemo tudi večjo odpornost organizma za vse napore, obenem postanemo odpornejši proti vsem vrstam boleznim. Primerna rekreacija nas tudi psihično sprosti, kar vpliva na dobro razpoloženje in tako na lažje premagovanje ovir in težav, ki nam jih prinaša življenje.

Poslužimo se torej teh priložnosti in zahajajmo redno na reaktivne treninge v naši telovadnici na Lipi!

R. U.

Obračun triletnega dela

(nadaljevanje s 3. strani)

nega prispevka pri novogradnjah zasebnikov in ga tudi dobili.

Z zanimanjem so sledili tudi podatkom o družbeno ekonomskih problemih in odprtih vprašanjih v občini. Razvitost posameznih krajev v gospodarskih območjih najboljše izražajo naslednji podatki:

1. Doseženi bruto proizvod na prebivalca v letu 1968 je znašal v Jugoslaviji 5.566 dinarjev, v Sloveniji 10.889 dinarjev, v celjski občini pa 12.739 dinarjev.

2. Doseženi narodni dohodek je znašal v letu 1968 na prebivalca v državi 5.175 dinarjev, v Sloveniji 8.751 dinarjev in v naši občini 11.300 dinarjev.

3. V letu 1968 je bil dosežen povprečni OD 862 dinarjev na zaposlenega mesečno, v Sloveniji 997 dinarjev in v Celju 946 dinarjev.

4. Po podatkih za leto 1969 je na območju naše občine zaposlenih 26.876 oseb, od tega v družbenih službah 3.738 oseb.

5. V letošnjem letu se je v naši občini na novo zaposlilo približno 800 prebivalcev, kar pa je

manj kot znaša letni naravni prirastek prebivalstva.

6. Zaposlitev v naši občini išče 590 občanov, od tega 410 žensk.

V industriji je na območju naše občine zaposlenih preko trinajst tisoč občanov. Vpliv, ki ga imajo gibanja v industriji na celotni družbeno-ekonomski razvoj, pojasni tudi podatek, da je industrija 60 % dohodka v celjskem gospodarstvu in da dela v njemu 55 % vseh zaposlenih, dočim znaša ta udeležba zaposlenih v Sloveniji le 47 %. Znano pa je, da je velika ovira napredku in boljšemu razvoju industrije na celjskem območju zastarelost industrijskih naprav. Ta izrabljenost znaša v Jugoslaviji 51 %, v Sloveniji 65 %, v naši občini pa 58 %. Od tega poprečja odstopajo naslednje delovne organizacije: Železarna Štor s 54,7 %, EMO z 86 %, Ingrad z 69,8 %, Libela z 69,1 %, Izletnik z 89,7 %, Aero z 56,7 % itd. Kljub povečani proizvodnji je v letošnjem letu v najtežjem položaju prav naša železarna, vzroke pa poznamo (neporavnani računi kupcev, nedokončana dela rekonstrukcije).

KADROVSKE VESTI

V meescu novembru 1969 so bile naslednje kadrovske spremembe v naši delovni skupnosti

IZ JLA SO SE VRNILI:

REBERSAK MARJAN, strojni ključavničar in OŽEK MILAN, delavec, oba v mehanično delavnico; PILIH ANDREJ, strugar, valjarna; PUNGARŠEK MARTIN, delavec, valjarna.

NOVI ČLANI DELOVNE SKUPNOSTI:

Na elektroplavžu sta se zaposlila MIKOLIČ JOŽE, delavec, KOVAC STANISLAV, delavec; v jeklarni SVALJEK MARTIN, delavec; TEPEŠ DRAGO, delavec; VREŠAK LUDVIK, ŠPI-LJAR MARJAN, GAJZER KARL, POLŠAK IVAN, vsi delavci v ekspeditu; v šamotarni so se zaposlili ARHAR BERNARD, ANTLEJ ALOJZ, ČANŽEK JANEZ, PERPAR FRANC, GABER FRANC, vsi delavci; v livarni valjev KAVČIČ JOŽEF, SKALE FRANC, SELIČ DUŠAN, JAVORŠEK FRANC in KLADNIK IVAN, delavci; v livarni sive litine BUKOVŠEK BRANKO, KRESNIK MILAN, KOSI SILVESTER, vsi delavci in v valjarni SKUTELJ PETER, delavec.

NA ODSLUŽENJE KADROVSKEGA ROKA SO ODŠLI:

ŠARLAH MARJAN in BUR-IČ ALOJZ, ključavničarja iz mehanične delavnice; ABRAM EMIL, strugar iz mehanične delavnice; REBRICA IGNAC, elektromehanik iz energetskega obrata; TOVORNIK FRANC, delavec iz livarne sive litine; JAZBINŠEK JANEZ, ključavničar iz prometa; ROŽMAN DUŠAN, električar iz energetskega; NOVAK MARTIN, ključavničar; VIZJAK MIHAEL, elektromehanik, elektroobrat; LEBER ANTON, delavec, livarna sive litine; GOLEŽ FRANC, delavec in UŽMAH BRANKO, žerjavovodja, oba iz livarne valjev; PURNAT VIKTOR, brodar iz mehanične delavnice; POGLEŠEK PETER in MOŠKOTELC IVAN, delavca iz livarne sive litine; CENE DANIEL, delavec iz valjarne; VOGRINC JOŽE, STRAŠEK FRANC in KOVAC MIHAEL, delavci iz livarne sive litine; VODIŠEK ANTON, delavec iz elektroplavža; JAZBEC JOŽE iz livarne valjev; SUŠTERŠIČ FRANC, delavec iz livarne sive litine; RESNIK STEFAN, delavec, iz jeklarne; JEVŠEVAR JOŽE, strojni ključavničar iz mehanične delavnice; GRACNER IVAN in OJSTERŠEK ANTON, delavca iz livarne sive litine; MAJDIČ MIROSLAV, strugar iz obdelovalnice

valjev; METLIČAR MARTIN, ključavničar iz mehanične delavnice; REZAR JANEZ, stroj. tehnik — pripravnik.

ZARADI SAMOVOLJNE ZAPUSTITVE DELA je prenehalo delovno razmerje v naši delovni skupnosti naslednjim:

ŽLENDER JOŽE, delavec, elektroplavž; STIPLOVŠEK FRANC, delavec, valjarna; KOVACIČ EDVARD, delavec — PK varilec, jeklarna; MLINARIČ MIHAEL, delavec, jeklarna; POLANČEK VLADO, delavec, livarna valjev; ŠKET JAKOB, delavec, livarna valjev; VEŠLI-ČOJ JOSIP, delavec, livarna sive litine; IVANUŠA STANISLAV, strugar iz obdelovalnice valjev; ARH MARTIN, delavec, promet; STUNG JOŽEF, delavec, ekspedit; LIPNIK ALOJZ, delavec, livarna valjev; PUSNIK MIHAEL, delavec, ekspedit; BRENK MIROSLAV, delavec, promet; SVALJEK STJEPAN, delavec — mizar, valjarna; SKALE ANDREJ, delavec, livarna sive litine.

V PREIZKUSNI DOBI SO BILI ODPUŠČENI:

SVEDRUŽIČ IVAN, delavec, valjarna; SVALJEK MARTIN, delavec, jeklarna; STABUS AV-GUST, delavec, energetski obrat; TEPEŠ DRAGO, delavec, ekspedit; KAVČIČ JOŽEF, delavec, livarna valjev; VREŠAK LUDVIK, delavec, ekspedit.

PO LASTNI ŽELJI IN SPORAZUMNO:

NOVAK ALOJZ, delavec iz valjarne; BISTROVIČ VLADI-MIR, delavec iz valjarne.

NARASČAJ V DRUŽINI SO DOBILI:

LAM JANKO iz prometa; PLANKO ŠTEFAN iz valjarne; OBERSKI AVGUST iz finančnega sektorja in OBERZAN MILAN ter BUNDA FRIDO, oba iz livarne sive litine.

Čestitamo!

POROČILI SO SE:

FERLEŽ MILAN iz jeklarne; PERTINAC IVAN iz elektroplavža; BORŠIČ MILAN iz obdeloval. valjev; ŠTOR STAN-KO iz jeklarne; BOBEK JOŽE iz valjarne; HERMAN IRENA — praktikantka, kadrovski sektor; HROVAT LEOPOLD iz energetskega obrata; BALON JANEZ iz priprave proizvodnje — tehnični sektor.

Na novi življenjski poti jim želimo obilo družinske sreče!

UPOKOJENI

SAJOVEC roj. Soršak ALOJ-ZIJA, rojena 2. 6. 1922 v Poljčana, sedaj stanuje v Storah 21. Že s šestnajstim letom starosti si je začela sama služiti kruh pri privatnih delodajalcih. Dne 5. 5. 1948 se je zaposlila v našem podjetju, najprej v obratu va-

MULEJ JERNEJ, rojen 23. 8. 1914 v Javorniku, sedaj stanuje v Lokarjih pri Sentjurju.

Leta 1942 se je zaposlil pri privatniku — Škovšku, kjer je delal do leta 1946. Dne 27. 11. 1946 se je zaposlil v Železarni

ljarna kot vratičarka, nato v mehanični delavnici kot pomožna delavka, leta 1955 pa je bila premeščena v komunalni oddelek, kjer je delala kot čistilka vse do 16. 11. 1969, ko je bila zaradi slabega zdravja invalidsko upokojena.

DEČMAN FRANC, rojen 3. 11. 1914 na Teharjih, sedaj pa stanuje v Začretu.

Od leta 1930 do 1933 se je učil poklica livarja. Dne 30. 4. 1934 se je zaposlil v našem podjetju kot livar in delal v svoji stroki vse do leta 1943, ko je bil

vpoklican v vojsko. Po osvoboditvi — 25. 3. 1946 se je ponovno zaposlil pri nas kot livar in delal ves čas, to je preko 33 let, na raznih livarskih delih v livarnah, nazadnje v livarni valjev. Z dnem 21. novembra je bil redno upokojen.

Store — v obratu šamotarna, kjer je delal ves čas in to na različnih delovnih mestih. Dne 26. 11. 1969 ga je invalidska komisija invalidsko upokojila.

SELAN ROBERT, rojen 25. 3. 1925 v Vrhniki, sedaj stanuje v Storah 131. V delo v Železarni

Store se je vključil maja 1947, v obratu livarne sive litine, kot livar kalupar, za kar je tudi leta 1961 opravil izpit. Med vojno je bil v NOV od novembra 1944 do osvoboditve, nato v JLA do marca 1947. Tov. Selan je bil ves čas, to je do 4. 12. 1969 v obratu livarna sive litine, ko je bil zaradi bolezni invalidsko upokojen.

Ob zaključku poslovnega leta 1969 se zaposleni v kadrovskemu sektorju zahvalujemo sodelavcem za sodelovanje in pomoč pri izvajanju naših nalog.

Vsem članom naše delovne skupnosti želimo veliko sreče, veselja in delovnih uspehov v novem letu 1970!

Kadrovski sektor

KADROVSKE VESTI

Delovno dolžnost so prekršili

Komisija za varstvo delovnih dolžnosti pri delavskem svetu podjetja se je v mesecu novembru 1969 petkrat sestala in obravnavala 47 primerov kršitve delovnih dolžnosti. V 14 primerih je prijavljenega oprostila krivde in kazni, prav tako v enem primeru pa je obravnavo zaradi zaslišanja prič preložila.

Delovno dolžnost so prekršili in bili kaznovani:

Z JAVNIM OPOMINOM:

1. ROMIH Rudolf, iz livarne sive litine, je v dneh 30. junija in 15. julija 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

2. HOLCINGER Friderik, iz modelne mizarne, je dne 8. julija 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

3. FIŠER Maks, iz valjarne, je dne 23. julija 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

4. PAVLEC Alojz, iz livarne sive litine, je v dneh 1. in 16. avgusta 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

5. REGORŠEK Stanko, iz elektroplavža, je dne 17. avgusta 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

6. PEVEC Franc, iz jeklarne, je dne 27. avgusta 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

7. PRIVŠEK Jože, iz jeklarne, je dne 15. septembra 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

8. NOVAK Julijus, iz livarne sive litine, je dne 19. septembra 1969 brez dovoljenja delovodje in kljub predhodnemu opozorilu, naj ne zapušča svojega delovnega mesta, odšel na drugo delo in vklopil kaluparski stroj, pri čemer je dobil poškodbe na prstu, dne 8. novembra 1969 pa je neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

9. REZMAN Rado, iz elektroplavža — aglomeracije, dne 30. septembra 1969 pri opravljanju svojega dela ni upošteval obstoječih navodil pri prižiganju plina na zažigalnem vozu, s čemer

je bil izpostavljen sam in bližina delovnega mesta nevarni eksploziji — **javni opomin**.

10. LORGER Franc, iz livarne sive litine, je dne 29. septembra 1969 v nočni izmeni obratoval na mešalcu za pesek tako, da je imel varnostno stikalo podloženo z leseno zagozdo, zaradi česar je stroj obratoval tudi pri odprtem pokrovu — **javni opomin**.

11. VERK Vlado, iz livarne sive litine, je dne 29. septembra 1969 v popoldanski izmeni obratoval na mešalcu za pesek tako, da je imel varnostno stikalo podloženo z leseno zagozdo, zaradi česar je stroj obratoval tudi pri odprtem pokrovu — **javni opomin**.

12. LONČARIČ Milan, iz elektroplavža, je dne 3. oktobra 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

13. PLAHTA Jože, iz jeklarne, je dne 9. oktobra 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

14. ROMIH Gabriel, iz jeklarne, je dne 27. oktobra 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

15. KNEZ Mirko, iz jeklarne, je dne 27. oktobra 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

16. ČAVŽ Friderik, iz livarne sive litine, je v dneh 16. in 17. oktobra 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

17. TRUPEJ Ivan, iz valjarne, je dne 4. novembra 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

18. KRAPŠE Roman, iz valjarne, je dne 20. oktobra 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

19. ČADEJ Franc, iz valjarne, je dne 3. in 4. novembra 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

20. PODOLŠAK Avgust, iz valjarne, je dne 4. novembra 1969 neopravičeno izostal z dela — **javni opomin**.

21. ŠERUGA Daniel, iz livarne sive litine, je dne 11. novembra 1969 predčasno zapustil delovno mesto in odšel na malico v jedilnico, prav tako pa tega dne tudi ni nosil zaščitne čelade pri delu — **javni opomin**.

Z ZADNJIM JAVNIM OPOMINOM:

22. ŠKOFLEK Albin, iz livarne sive litine, je dne 29. julija 1969 ponovno neopravičeno izostal z dela — **zadnji javni opomin**.

23. FRAJTAG Ciril, iz valjarne, je dne 3. oktobra 1969 ponovno neopravičeno izostal z dela — **zadnji javni opomin**.

24. MOČNIK Rudolf, mlajši, iz mehanične delavnice, je v dneh 16. septembra in 22. ter 24. septembra ponovno neopra-

vičeno izostal z dela — **zadnji javni opomin**.

25. MOČNIK Rudolf, star., iz mehanične delavnice, je dne 18. avgusta 1969 ponovno neopravičeno izostal z dela — **zadnji javni opomin**.

26. ESIH Franc, iz ekspedita, je dne 17. oktobra 1969 ponovno neopravičeno izostal z dela — **zadnji javni opomin**.

27. LAVRIHA Rudolf, iz valjarne, je v dneh 18. oktobra in 4. novembra 1969 ponovno neopravičeno izostal z dela — **zadnji javni opomin**.

28. PILKO Anton, iz valjarne, je dne 25. oktobra 1969 ponovno neopravičeno izostal z dela — **zadnji javni opomin**.

V postopek za izključitev na delavske svete enot so bili predlagani:

29. KOLAR Anton, iz livarne sive litine, ker je v dneh od 3. 11. do 10. 11. 1969 ponovno neopravičeno izostal z dela. Svoje izostanke je opravičeval z lažnimi izjavami. Komisija je ugotovila, da gre za hujšo kršitev delovne dolžnosti ter da mu je že bil v letu 1969 prav tako zaradi neopravičenih izostankov izrečen zadnji javni opomin. Zaradi tega je Kolarja predlagala DSE livarne sive litine, da sklepa o njegovi izključitvi.

DSE je s tajnim glasovanjem sklenil, da Kolar Anton ne more biti več član delovne skupnosti in se je absolutna večina navzočih članov DSE odločila za — **izključitev**.

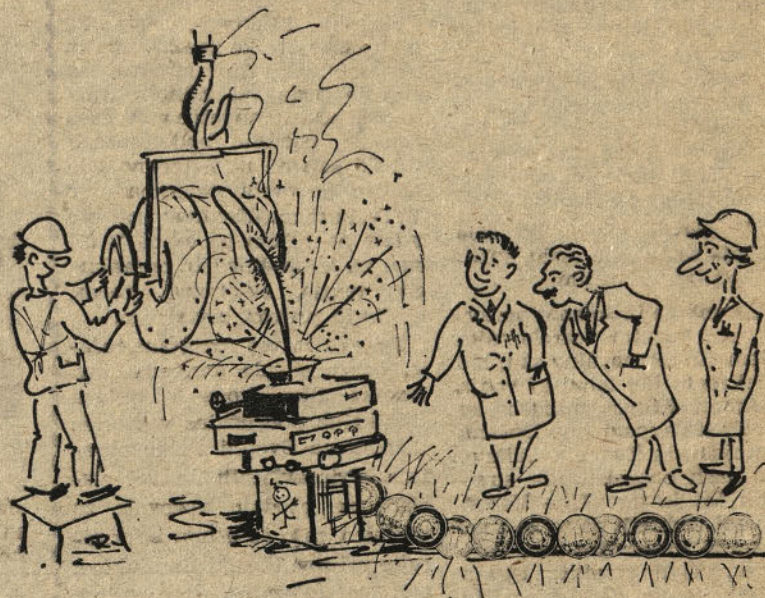
30. ZALOKAR Andrej, iz šamotarne, je v dneh 14., 17., 22., 28. in 31. 10. 1969 zamujal na delo, razen tega pa je dne 21. 10. in 5. 11. 1969 neopravičeno

izostal z dela. Ker je imenovanemu že bil prav tako zaradi zamujanja na delo in neopravičenih izostankov izrečen javni opomin, ga je komisija predlagala delavskemu svetu enote šamotarne, da sklepa o njegovi izključitvi. DSE šamotarne, ki je sklepal o izključitvi Andreja Zalokarja, se je po tajnem glasovanju odločil, da imenovani zaenkrat še ostane član delovnega kolektiva ter mu s tem dal zadnjo možnost, da popravi svoj odnos do dela.

31. ZDOLŠEK Jakob, iz elektroplavža, je prišel dne 29. 9. 1969 na nočno delo v močno vinjenem stanju. Ker ga skupinovodja ni takoj videl, je odšel na svoje delovno mesto in opravljal delo. Zaradi vinjenosti pa dela ni mogel v redu opravljati in je prišlo do večje eksplozije na plavžu in v tej posledici plavž celo noč ni obratoval. Prav tako je tudi dne 30. 9. 1969 prišel na nočno izmeno močno vinjen in ga je skupinovodja odstranil z delovnega mesta, zaradi česar ima za ta dan registriran neopravičen izostanek z dela. Prav tako ima tudi za 1., 2. in 3. 10. 1969 v dninski knjigi registrirane neopravičene izostanke z dela.

Komisija je ugotovila, da gre za hujšo kršitev delovne dolžnosti in ker mu je že bil v letu 1968 izrečen prav tako za hujšo kršitev zadnji javni opomin, je Zdolšek Jakoba predlagala delavskemu svetu enote, ki naj sklepa o njegovi izključitvi iz podjetja. DSE o zadevi še ni razpravljala.

Iz pisarne pravne službe

Fremije že tečejo, če bo pa trinajsta plača pritekla pa še ne vemo.

ŠTORSKI ŽELEZAR. Glasilo delovnega kolektiva Železarne Store — Izhaja vsak mesec — Odgovorni urednik: Stane Ocvirk — Urednik: Rudolf Uršič — Uredniški odbor: dipl. ing. Janez Barborič, Friderik Jernejšek, Anton Mackošek, Rajko Markovič, Stane Ocvirk, Stane Sotler, Rudolf Uršič, dipl. ing. Niko Zakonjšek in Ivan Zmahar — Tiska GP »Celjski tisk« Celje.

Ivan Stojan

Pred petimi leti je odšel v zaslužni pokoj. Toda mož je bil še pri močeh in po njegovem dobrem izgledu bi mu prisodili najmanj 15 let pokojninskega življenja. Družaben, odkrit, dober tovariš, živahen, kdo bi samo pomislil, da tudi on ni najbolj trdnega zdravja? Ko pa je ujel kakor mnogi drugi gripo, se je najbrž premalo čval. Odšel

je v bolnišnico obiskat bolno ženo in pri tem se je sam ponovno prehladil. V soboto, 6. novembra zvečer so ga prepeljali v bolnišnico, v ponedeljek, 8. t. m. je že podlegel. Tako smo izgubili priljubljenega tovariša, ki je živel in delal med nami čez petintrideset let. Opravljal je najtežja dela vedno zadovoljivo. Po osvoboditvi je bil preveden v naziv samostojnega KV zagrevača v valjarni, pozneje je bil varilec plamenične peči. Delal je polnih 40 let, nobenega

dela se ni ustrašil. Zaradi sodelovanja z naprednimi delavci, ki so se vztrajno borili za pravice delavskega razreda, je bil pred vojno preganjan in odpuščen iz železarne in šele po dveh letih se je lahko zopet zaposlil, najprej samo kot pomožni delavec na prostoru, šele po vojni je

in zato ni bil čislan pri delodajalcih, čeprav je marljivo delal. Kmalu po okupaciji naše dežele so ga z družino izselili v ljubljansko pokrajino, zasedeno po Italijanih. Težko se je preživljal in komaj dočkal osvoboditve. Potem je še nekaj časa delal pri raznih podjetjih, dokler se ni v začetku maja 1951 vrnil v šamotarno. Kot ročni oblikovalec je delal vrsto let in si pridobil kvalifikacijo. Na Pečovju si je uredil domačijo in pridno skrbel za družino, tri otroke je bilo treba spraviti h kruhu. Ko je zbolel in bil ob koncu aprila 1955 upokojen, se je zaposlila žena, da je bila domačija in družina v redu oskrbovana. Kruta bolezen je Mandiča vedno bolj izjemala, dokler ni utrujen klonil. Lepo slovo od dolgoletnega cenjenega sodelavca in občana je pokazalo, da je bil priljubljen med ljudmi, saj je bil dober človek in dober tovariš. Takšnega ga bomo tudi ohranili v spominu.

ZASNEŽENA POBOČJA VABIJO

Na pragu smučarske sezone je pripravila smučarska sekcija TVD Partizan-Kovinar obširen program dela.

— Smučarska šola za predšolske otroke je že pričela, pouk je dnevno na Lipi v Štorah.

— V teku so tudi že treningi mladih tekmovalcev, ki se resno pripravljajo za številna tekmovanja v tej sezoni. Upamo, da nas bodo tudi to zimo presenečali z uspehi, kot je to bilo dolej vsa leta.

— Na Svetini bo v času zimskih počitnic šola smučanja za šolske otroke; trajala bo 7 dni. Poskrbljeno je že za prevoze otrok. Vadili bodo na zelo primernem terenu ob žižnici.

— V glavni sezoni bo šola smučanja za odrasle vsako soboto in nedeljo na Svetini.

Vse treninge in šolanje opravljajo z lastnim strokovnim osebjem. Za tekmovalno skupino bodo skrbeli: kot tehniški vodja tov. Anton Klinar, medtem ko so treningi zaupani tov. Dušanu Srebotnjaku in Zvonetu Brileju. Vodja vseh organiziranih smučarskih šol je tov. Tine Veber, društveni vaditelji pa so že znani tovariši Franc Rozman, Jože Germek, Tine Kroflič, Dušan Gabrijel, Sonja Ocvirkova in Maks Mastnak.

O treningih in šolanju smučanja so že obveščeni tako starši kot otroci. Zdaj gre za to, da bi starši pravočasno prijavili otroke v šolo smučanja.

Zasnežena pobočja vabijo. Komur dopuščajo finančne zmogljivosti naj ne odlašajo, odloči naj se za pouk v enem najboljših zdravilnih športov, v smučanju. Tudi tako skrbimo za svoje zdravje in dobro telesno kondicijo.

Stroški 10-dnevne šole za predšolske otroke znašajo 20 din po osebi. O višini stroškov za odrasle bodo vsi zainteresirani še pravočasno obveščeni. V času zimskih počitnic bodo znašali stroški šolanja za 7-dnevno šolo 70 din po osebi za pripadnike TVD Partizan-Kovinar, za vse ostale pa 10 din po osebi. V tej ceni pa je upoštevano: organizacija tečaja, avtobusni prevoz, kosilo in prevozi z vlečnico.

Prijave za vse razpisane tečaje, oziroma šole sprejema tov. Branka Ramšakova v pisarni sindikalne podružnice v Štorah. Žižnica na Svetini redno obratuje. Pripravljenih je več variant za prodajo vozovnic za vlečnico, zato se o tem informirajte pri tov. Branki Ramšakovi, tel. 306 Železarna Štore (sind. pisarna).

zopet prišel k svojemu delovnemu mestu. Zdaj se moramo sprijazniti z mislijo, da našega Ivana ni več, da njegova smrt ne pomeni samo izgubo za njegovo družino, temveč tudi za vse, ki smo ga cenili in radi imeli. Ohranili ga bomo v najlepšem spominu.

Jakob Kapl

V Šentjanžu nad Štorami je preminil v 62. letu starosti upokojeni livarski pomožni delavec Jakob Kapl. Nad 10 let je delal v livarni kot izpraznilnik, potem je bil invalidsko upokojen. Mirni in skrbni družinski oče je lepo skrbel za ženo in 5 otrok, bolezen pa mu ni dovoljevala, da bi še dalj časa delal v tovarni. Umaknil se je na svoj dom in po 14 letih upokojitve zapustil svoje drage in prijatelje.

Ivan Mandič

V enainsemdešetem letu starosti je umrl 17. t. m. Na Pečovju upokojeni šamotarski delavec Ivan Mandič. Bil je eden tistih delavcev, ki si je zgodaj v mla-

dosti moral pričeti služiti kruh s težkim fizičnim delom. Zaposlen je bil pri zasebnikih, dokler se ni decembra 1932 zaposlil v šamotarni v Štorah, kjer je delal vse do druge svetovne vojne. Mandič je bil včlanjen v naprednem sindikalnem gibanju

S poti po Češki

(Nadaljevanje z 8. strani)

torji državnih železnic. Pri tem skoraj nima pomena omeniti, da ozkega tira sploh niso nikoli imeli.

Zgoraj sem nanizal nekaj splošnih podatkov o Železarni Kunčice, sedaj bi se pa dotaknil podrobneje vzdrževalne službe tega kombinata.

Vzdrževalna služba je v Kunčicah centralizirana za celoten kombinat. V tej službi je zaposlenih 6300 delavcev od tega ca. 1000 inženirjev, tehnikov in ostalega tehnično administrativnega kadra. Centralna vzdrževalna služba ima sledeče oddelke in delavnice.

- Najprej centralne delavnice:
 - Strojna delavnica
 - Elektro delavnica
 - Gradbeni oddelek
 - Ključavničarska in montažna delavnica
 - Delavnice za jeklene konstrukcije
 - Delavnica za popravila specialnih vozov.

Nato je za vsak proizvodni pogon poseben mehanik s svojim tehničnim štabom in specialisti za posamezna področja tj. za elektro del za žerjave za ind. peči itd. V njegovem sklopu je tudi določeno število delavcev za preventivno in izmensko dežurstvo.

Za vzdrževanje metalurških peči je poseben oddelek, ki ga sestavljajo ognjevarni zidarji, in tudi ostali poklici, ki so za remonte metalurških peči potrebni. V tej skupini je 787 zidarjev in 561 električarjev in ključavničarjev. Ta skupina vrši remonte metalurških peči.

(Konec prihodnjic)